UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

10 ВЕРЕСНЯ, 1970.
Число № 37
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
SEPTEMBER 10, 1970.

У КИТАЇ БЕРЕ ВЕРХ ВІЙСЬКО

Минулими місяцями у комуністичному Китаї, поруч Мао Дзе-дуна та Джов Енлая, на чоло політичного проводу висунувся шеф штабу китайської армії 64-річний ген. Гуан Юн-шен. Він бере участь не лише в нарадах політичного проводу Китаю, але й в прийняттях чужосторонніх дипломатів. Як пояснюють знавці Китаю, роля того генерала виросла через т.зв. культурну революцію, в якій молоді китайці нищили всі пам'ятки традиції, викидали дотеперішні політичних, культурних та партійних провідників й хотіли будувати новий лад. Культурна революція провалилася зовсім. Замість нового ладу, було багато шкоди та невдач, які відкинули китайське господарство добрих кілька років узад.

З культурною революцією вчинили лад китайські вояки, які повисилали молодих революціонерів-комуністів на працю на поле та в ліси в далекі від міст околиці та завели порядок. Завдяки тому й армія сьогодні практично має всю владу в своїх руках. З 29 китайських провінцій, 27 є під владою військовиків. В політичному бюрі військовики мають більшість із 21 місць та є предсідниками всіх комітетів політбюра. Значення армії зростає завдяки піддержці наслідника Мао Дзе-дуна Лін Бяо, який числиться з тим, що, після смерти Мао, йому, може, прийдеться просити піддержки у війська.

Лін Бяо перед 15-и місяцями іменував Гуан Юн-шен шефом штабу, і з того часу його значення дуже зросло. Гуан належить до 300 старих китайських комуністів, що в 1927 р. творили ядро комуністичної китайської армії. В 1967 р. він був командантом кантонської військової округи й перший виступив проти вибриків членів культурної революції, а навіть дав доручення своїм воякам стріляти до них, що чинили бешкети. Молодими революціонерами командувала дружина Мао, і Гуана викликали були до Пекіну для вияснення справи. Але, видно, нічого тоді йому не сталося.

Совєтська балетниця вибрала волю

Під час виступу ленінградського балету ім. Кірова в Лондоні, Англія, балетниця Наталія Макарова зголосилася до англійської поліції Скотленд Ярд й попросила право залишитися в Англії. Той дозвіл вона одержала. Макарова вийшла з готелю нібито на закупи й більше не вернулася. Її клунки забрав потім поліційний аґент. 30-річна балетниця була вийла заміж, потім розійшлася з чоловіком.

Вона була на виступах в Лондоні 1965 р. з тою самою групою, і її виступи стрінулися з великим признанням публіки.

Макарову перевезено у невідоме місце недалеко Лондону, де нею заопікувалися її приятелі. Вона заявила, що залишається в Лондоні не з політичних причин, але тому що думає, що в Лондоні може краще розвинути свій талан. З представниками совєтської амбасади Макарова не хотіла говорити.

У СССР процвітає антисемітизм

У СССР недавнім часом посилено антисемітську пропаганду. Єгипетському президентові А. Насерові, в час його недавніх відвідин у Москві, передано арабський переклад повісти російського письменника І. Шевцова «Любов і ненависть», що є одним з найбільш різких протижидівських творів, які досі появилися в СССР. Повість Шевцова вийшла дуже великим накладом у видавництві Червоної армії. Тепер появилася нове видання, а також видано переклад арабською мовою. Теперішня повість Шевцова вже друга з ряду. Давніше він видав повість п.з. «В ім'я Отця і Сина», в якому гостро напав на жидів, що й совєтська преса критикувала ту повість. Але її не стягнено з книгарень.

У Москві вийшов 125,000-им накладом протижидівський роман автора Іванова «Бережись». Ще раніш вийшла була в Україні брошура українського автора Трохима Кичка «Юдаїзм без прикрас». Загально вважають, що Кичка використано на те, щоб показати, що й українці є наставлені проти жидів. Теперішні книги російських авторів ясно показують, звідки йде хвиля протижидівської пропаганди, в якій часто обвинувачують українців.

ДАЛЬШІ ПЕРЕГОВОРИ МІЖ ЗДА І СССР В ЛИСТОПАДІ

У Відні закінчилися чотиримісячні переговори американських та совєтських представників у справі роззброєнь. Не проголошено ніякого комунікату, але припускають, що обидві сторони виявили добру волю обмежувати зброєння і що в деяких точках досягнено порозуміння. Дальші, треті з черги, переговори відбудуться знову в столиці Фінляндії Гельсінкі. Пічнуться 2 листопада.

ЛАТИННИКИ МОЖУТЬ ПРИЧАЩАТИСЯ ПІД ОБОМА ВИДАМИ

Апостольський престіл проголосив дозвіл усім вірним латинського обряду причащатися під двома видами (хліба та вина), як завжди було і є в звичаю Східних Церков.

. Дозволи в поодиноких церковних провінціях мають дати єпископи чи збір єпископів даної провінції.

СОВЄТСЬКІ ВОЄННІ КОРАБЛІ ПОБЛИЗУ БЕРЕГІВ ЗДА

Американський міністер оборони М. Лерд сказав представникам американських газет, що совєтські воєнні кораблі роблять воєнні маневри недалеко американських берегів на Карібському морю. П'ять воєнних кораблів, у тому два судна, що можуть вистрілювати підводні ракети на віддаль 200 миль, крутяться поблизу американських берегів. Деякі були у віддалі 40 миль від американського узбережжя. Правдоподібно, кораблі роблять маневри оборони Куби, що лежить при Карібському морі. Лерд сказав, що від літа 1969 р. це вже треті воєнно-морські маневри совєтських суден на Карібському морю.

ЗДА ЗМЕНШУЮТЬ КІЛЬКІСТЬ ПІЖПЛЯНЕТНИХ ПОЛЬОТІВ

Американська аґенція для міжплянетних польотів проголосила, що американський уряд відкликав знову два польоти до Місяця, зменшуючи їх число до чотирьох. В 1971 та 1972 рр. відбудуться по два польоти до Місяця, в-обох роках у місяцях січні та липні. Після того ЗДА запустять у космічні простори спеціяльну станцію, яка буде кружляти через довший час. У ній будуть різні лябораторії для дослідів. Залога станції буде мінятися щодеякий час.

Причиною зменшення числа польотів до Місяця є ощадність у видатках, яку тепер проводить уряд ЗДА. Два відкликані польоти заощадять 500 мільйонів долярів.

«КУРЯЧА ВІЙНА»

Уряд Британської Колюмбії заборонив ввозити до Британської Колюмбії куряче м'ясо з Алберти, щоб вдержати добрі ціни на кури для годівців курей Британської Колюмбії. Албертський уряд передав справу до найвищого суду Канади, який має вирішити, чи провінційний уряд має право заборонити ввіз товарів з іншої провінції.

Уряд Британської Колюмбії пішов слідом уряду Квебеку, який також заборонив увозити кури з Онтаріо, щоб вдержати добрі ціни для квебекських годівців. Уряд Онтаріо теж подав скаргу до найвищого суду Канади. Покищо в Квебеку ціна на кури вища на 20% від онтарійської.

За добрі ціни для годівців курей платять споживачі всієї провінції.

Деякі часописи піддають думку, щоб канадські провінції створили «спільний ринок», як його мають деякі европейські держави, бо інакше кожна провінція буде забороняти ввіз товарів, які виробляють чи продукують у даній провінції, і дійде до хаосу, у висліді якого подорожчають різні товари.

Доценко зрікся сов. громадянства

НАПИСАВ ЛИСТА ДО СОВЄТСЬКОГО УРЯДУ

Торонтський щоденник «Телiграм» та едмонтонський щоденник «Джорнал» надрукували листа д-ра Бориса Доценка, якого він вислав до органу уряду СССР «Ізвестія» на ім'я Л. Брежнева, А. Косиґіна та Н. Підгорного. У листі він заявляє, що зрікається совєтського громадянства. Очевидно, «Ізвестія» того листа ніколи не надрукували. Д-р Доценко дав переклад листа канадським щоденникам, які надрукували його в цілості.

д-р Борис Доценко

Б. Доценко, який працював керівником ядрової лябораторії Київського університету, приїхав в 1967 р. до Едмонтону в рямцях культурного обміну між Едмонтоном і Києвом. Доценко каже, що йому в СССР обіцяли «нобелівську премію», якщо він проникне в середовище канадських науковців та буде вивідувати наукові новинки з ділянки атомової фізики, як теж слідити за тим, які впливи і сили мають в канадських університетах американці.

СССР не має свободи

У своєму листі Доценко каже, що СССР є тоталітарною державою, де все контролює комуністична партія та таємна політична поліція КГБ. У СССР, каже він, 60% всіх прибутків іде на вдержання армії та шпигунства, щоб розкладати й руйнувати вільний світ.

Доценко обвинувачує совєтський уряд у підтримувані російського шовінізму та русифікації України, як теж піддержуванні й поширюванні антисемітизму.

Д-р Доценко відмовився вернутися до СССР, побачивши, як свобідно живуть люди в Канаді, і порівнявши це з важким життям у СССР, де нормальна наукова праця неможлива, бо за всім стежить КГБ, що кожного третього горожанина СССР робить своїм аґентом та донощиком, що має слідити навіть своїх найближчих та приятелів.

Коли Доценко вирішив залишитися в Канаді, «ліві» кола Албертського університету домагалися звільнення Доценка з праці. Він старався про відповідне місце в інших канадських університетах, але скрізь йому відмовлено. Щоб заробити на прожиток, д-р Доценко став учителем в публічній школі в Єлловнайфі на Північно-західних територіях Канади. Йому подобалася і школа і мешканці того містечка, і природа, але він не мав там можливости вести ніякої наукової праці й тому покинув ту посаду. Доценко не сказав, які його дальші пляни і з чого він думає жити.

Правно становище Доценка й досі неоформлене. Канадський уряд дав йому дозвіл на тимчасове перебування. Його справа лежить у міністерстві громадянства в Оттаві.

Обширного листа д-ра Доценка надрукував едмонтонський щоденник вповні у трьох числах газети, а торонтський щоденник — скорочено в одному числі, майже на всю сторінку.

У СССР зростає злочинність

Совєтський уряд створив знову міністерство справедливости, яке було скасоване. Одночасно з утворенням всесоюзного міністерства будуть створені міністерства в поодиноких совєтських республіках. Як причину відновлення міністерства справедливости уряд та комуністична партія подали зріст злочинности, зокрема в господарській ділянці до того ступня, що поліція та суди не можуть собі дати ради. Завести лад із злодійствами в совєтській господарці має нове міністерство. Всесоюзним міністром призначено 54-річного А. Теребілова, заступника президента найвищого суду.

Поштовий страйк закінчений

Переговори федерального уряду з поштовими працівниками, що тягнулися 10 місяців, в тому чотири місяці з частинними, т.зв. ротаційними страйками, врешті закінчилися. Закінчив їх торонтський промисловець Т. О'Коннор, що був поседником між урядом та поштовиками. Поштовики дістануть загальну підвишку 7.2%. Умова зроблена на протяг 30 місяців, тобто два й пів року.

Окрім цього, поштовикам признано ще різні права щодо відпусток, звільнення з праці ітд. Практично федеральний уряд тепер доплачуватиме річно 22 мільйони до 250 мільйонів долярів, що їх платив досі на вдержання поштової служби. При дотеперішніх платнях федеральний уряд доплачував до пошти річно 65 мільйонів долярів. До того дійде тепер дальших 22 мільйони наслідом підвишки платень. Коли зважити, що протягом чотиромісячного частинного страйку пошта втратила в прибутках бл. 45 мільйонів долярів, то сьогорічний недобір пошти досягне суми 145 мільйонів долярів. Виглядає, що уряд не буде мати іншого виходу, як підвищити поштові оплати від листів та інших посилок.

НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ ЗАМІСТЬ МИРУ — СВІЖА ЗБРОЯ

Хоч на ізраїльсько-арабських кордонах офіційно існує перемир'я, а в Ню Йорку спеціяльний представник ОН Г. Яррінґ веде переговори з ізраїльськими та арабськими представниками, в запілля та єгипетського фронту прибувають нові транспорти зброї. Кореспондент газети "Вашінґтон Пост" повідомив з Каїру, що совєти вислали до Єгипту наймодерніші протилетунські гармати з радаровим устакуванням, які можуть вистрілити 4,000 стрілен за одну хвилину. Ті гармати —ЗСУ— були досі в ужитку лише на терені СССР і Польщі. Їх обслуговують лише совєтські гармаші. Вони призначені лише для оборони баз для вистрілу ракетних бомб «Сам-3» у Каїрі, Олександрії, Асуанській греблі та дельті Нілу.

До Єгипту привезено з СССР також велитенські гармати проміру 203 міліметри, що можуть стріляти на віддаль 20 миль. Гармати мають бути вжиті до оборони Суезького каналу, а засяг їх стрілен такий великий, що може нищити ізраїльські становища на ізраїльському боці каналу. Кореспондент повідомляє, що в останіх місяцях перед перемир'ям єгиптяни тратили щомісяця прибл. 500 вояків, що гинули від ізраїльських бомб та стрілен. В місяцях червні та липні згинуло бл. 6,000 єгипетських вояків. Згинуло теж деяке число совєтських вояків, що помагають єгиптянам воювати.

Одночасно із совєтськими доставами зброї до Єгипту американський сенат дав повноваження президентові Р. Ніксонові доставляти тепер Ізраїлеві літаки та зброю «для збереження рівноваги на Близькому Сході». Між зброєю, яку ЗДА доставлять Ізраїлеві, є реактивні бойові літаки "Фантом" та "Скайгавк" та наймодерніші протилетунські ракети, які трапляють в літак за допомогою фотографічної сочки, вбудованої в чоло ракети. Американські ракети випробувано з великим успіхом у В'єтнамі й вони виявили себе дуже влучними нищити радарові урядження та бази для вистрілу ракет навіть на далеку віддань. Ізраїль дістане також електронічні апарати для викривання радарових станцій та нищення їх.

Послугач змиває сходи пам'ятника третього президента ЗДА Т. Джеферсона недалеко Білого Дому в Вашінґтоні.

Короткі вісти

◆ **Цього року** на студії в Албертському університеті в Едмонтоні записалося 19,500 студентів.

◆ **В околиці Ст. Пол,** Алберта, відкрито першу в Канаді школу для індіян, яка вповні під індіянською управою. В школі є тепер 100 дітей. Вона підлягає безпосередньо федеральному міністерству для справ індіян.

◆ **У Стандгоф,** Алберта, індіяни відкрили власну велику харчеву крамницю «супермаркет». 30,000 дол. на крамницю склали індіяни самі, решту дала їм компанія „Сейфвей". Всі продавці в крамниці — індіяни.

◆ **В 1970 р.** канадські фармери засадили 313,900 акрів картоплею, на 2% більше, як 1969 р.

◆ **На 26 серпня ц.р.** в збіжевих шпихлірах у Тендер Бей, де вантажать збіжжя на кораблі, було 63.3 мільйони бушлів збіжжя.

◆ **У Ню Брансвіку** відкрито морський порт для велетенських кораблів-танкерів, що перевозять нафтову ропу. Недавно туди заїхав 212,000 — тонновий корабель, що привіз нафтову ропу з Перської затоки. То найбільший корабель, що досі плив Атлантійським океаном.

◆ **В Канаді** буде цього року на 8% менше яблук. Загальний збір яблук цього року обчисляють на 449,573 тонн. Найбільше яблук Канада продає до Англії.

◆ **В Гамілтоні, Онт.,** була книгарня, що продавала книжки та газети комуністів з під знаку Мао Цзе-дуна. Хтось уночі розбив двері, забрав книжки та газети і знищив устаткування книгарні.

◆ **Канадська** державна минниця (вирібня металевих грошей) виробила від 1967 — 1970 р. металевих грошей загальної вартости 35 мільйонів долярів.

◆ **При кінці 1969 р.** чужинці мали вкладених у канадську промисловість та торгівлю 46 мільйонів долярів, на 6 мільярдів більше, як рік передше. Канадці мали за кордоном вкладів вартости 18 мільярдів долярів.

◆ **Від 1 серпня** всі канадці, яких звільнять з тюрми передчасно, аж до закінчення реченця їхньої кари будуть під наглядом державного бюра помилувань („парол борд").

◆ **Два підводні судна** французького виробу — одне французьке, а друге, продане Південній Африці — зударилися на поверхні моря на Середземному морі. Одне судно затонуло. Чотири моряки згинули.

◆ **Наслідком** реорганізації бюр повітряної лінії «Ер Кенада» бл. 145 урядників та працівників будуть звільнені з праці.

◆ **Нового китайського** амбасадора, що після трирічної відсутности, знов прибув до Варшави, вітали на летовищі у Варшаві дипломати всіх комуністичних країн, не було тільки ніякого представника совєтської амбасади.

◆ **Через велику посуху** цьогорічний збір збіжжя в Австралії буде на 40% нижчий, як торік. Минулого року Австралія зібрала 545 мільйонів бушлів збіжжя. Цього року австралійський збір обчисляють тільки на 225 мільйонів.

◆ **На прохання** Світової організації здоров'я Канада вислала 300,000 щіплянок проти холери до країн Близького Сходу та Північної Африки. Ціна щіплянок: 50,000 дол.

◆ **Кипрський** 25 - річний студент Ю. Цекоріус, який студіював у Італії, та італійська секретарка Марія Анджельоні зупинили свій автомобіль біля будинку американської амбасади в Атенах, в Греції. В авті була бомба, що вибухла й убила їх обоїх.

◆ **У Ню Йорку** шайка кримінальників стріляє поліцистів. Цього року застрілили 34, минулого — 11. Поліція створила окремий відділ для викриття злочинців.

◆ **Компанія** «Дженерал моторс» взяла назад 4,400 вантажних авт: «Джі-Ем-Джі» і «Шевролет», в яких гальми, не працюють правильно. Частину тих авт продано Канаді.

◆ **Австралійський уряд** дав право азилю чехо-словацькому торговельному представникові в Австралії Л. Бартошові та його родині. Він працював у консуляті ЧССР у Сіднеї і не хотів вертатися додому.

◆ **Англійці** запускали з Південної Австралії в космічні простори сателіта свого виробу. Сателіт не вилетів поза земну амтосферу й повернувся на Землю.

Львів, літо 1970

ТУРИСТИ РОЗКАЗУЮТЬ ПРИГОДИ

Туристи, що цього літа їздили в Україну, кажуть, що совєтська митна контроля дуже. сувора. Особливо бояться «ворожої літератури». Переглядають усі газети, навіть куснї газет, і відкладають їх набік.

Філядельфійська «Америка» аж у декількох числах подала численні поміщення деяких українців ЗДА, що влітї були в Україні.

Подаємо деякі випадки, головно зі Львова.

СВЯТИЙ ЮР. В неділю один із туристів у Львові пішов до церкви св. Юра. Влітї щонеділі — каже він — там правляться три Служби Божі: дві співані й одна читана о 12 годині опівдні.

Хору в церкві не було. Співали всі люди. Богослуження — церковно-слов'янською мовою.

Коли збирали пожертви, турист поклав на тацю десять долярів. Збірщик повернув гроші: «Ми збираємо тільки малі датки на тацю. Як хочете дати більшу пожертву, то, будь ласка, зайдіть до кімнати церковного комітету і там її дайте. Одержите посвідку».

Вийшовши, після богослуження з церкви, турист почув великий лемент. Це прохачі, найбільше серед них дітей-підростків, які голосно просили милостині.

Найбільше серед тих прохачів — це діти з тих теренів, де недавно була повінь, яка заподіяла великі шкоди і так убогим колгоспникам.

Мавши совєтські рублі, виміняні за доляри, турист роздавав тим дітям по рублеві. Тоді підійшов один, мабуть із комітетових церкви, і просив, щоб він перестав давати милостиню. Церковний комітет — сказав він — має наказ від влади не дозволяти на збирання милостині.

У ГОТЕЛІ. Атмосферу «дружби народів» відчула одна туристка у вінді львівського готелю.

За туристкою до вінди підійшли три московські жінки. «Громадянки, не входьте. Вінда призначена тільки для туристів», сказала їм по-російськи дижурна готелю. Почалась суперечка перед дверми вінди. Три московки таки увійшли за туристкою, зачинили двері й поїхали.

У вінді нарікали на «вредну хахлушку». Одна пропонувала піти до начальника на скаргу. Друга сказала, що начальник — грузин: тягне руку за «хахлами».

«ШТО-ЛІ». У львівському трамваї був такий словесний двобій.

Входить до трамваю літня жінка. Трамвай круто повернув, і вона наступила на ногу іншій.

«Вибачте», сказала. Та, що їй на ногу наступлено, починає московську лайку: «Ей, хахлушка! Ти слєпая, што-лі, що стайош на ногі?»

Не з плохих була та «хахлушка». Зразу відрубала: «Штолів (цвяхи до підків, щоб кінь не ковзався) в мене нема, бо мій батько не коваль і коней не кує! А що я тобі стала на ногу, то не моя вина, бо трамвай нагло повернув. Зрештою, я тебе за це перепросила. А як тобі тут не подобалося, то їдь у свою Росію, чого сюди прилізла? Ми до вашої Росії не пхаємося, то ви нам там по ногах не топчете. А як ви тут непрошені налізли, то сидіть тихо, навіть як хтось тобі стане на ногу. Поняла, кацапко?»

Ніхто у трамваї не вмішувався до суперечки. Дехто задоволено підсміхався.

УВАЖАЙТЕ! У готелях, де приміщують туристів, є підслухові апарати.

«Коли до мене, тобто до моєї кімнати в готелі, прибула моя родина, то я на привітання хотів почастувати всіх американською горілкою, якої я взяв був із собою дві пляшки. Не маючи з собою ні чарок, ні склянок, я пішов до дижурної і спитав її, чи вона не могла б мені позичити на хвилину склянки. Вона позичила. Коли моя родина, наговорившися зі мною, пішла з моєї кімнати, то я виполоскав склянку, налив до неї горілки і відніс її дижурній. Дякуючи за прислугу, я сказав їй: «А це для вас, попробуйте американської горілки». І пішов до своєї кімнати.

За кілька хвилин хтось постукав у двері. До моєї кімнати ввійшла дижурна. Я був дуже здивований її приходом та спитав її, в чому справа? Та вона, поки відповіла, підійшла до радіо, що було в моїй кімнаті, ввімкнула його і щойно як воно голосно заграло, сказала:

«А ви, добродію, вважайте, що говорите, бо тут у кожній кімнаті вмонтовані підслухові апарати, які реєструють усі розмови».

Подякувала за американську горілку, яка їй та двом її товаришкам смакувала. Потім сказала, що вона українка, але говорить російською мовою, бо так безпечніше. Тих, хто говорить українською мовою, москалі мають на оці. Таким не дають кращої праці і всякими способами стараються вислати на працю десь поза Україну, тепер найчастіше на Далекий Схід.

ЛЕНІНСЬКИЙ РІК. У західних областях були деякі випадки знеславлення Леніна в ювілейний рік.

У Старому Самборі, вночі перед торжеством, хтось забрав пам'ятник Ленінові. Його знайшли в ріці.

У Винниках поблизу Львова, теж перед ювілейною парадою, Леніна зодягли в фуфайку, а на голову поклали горщик.

У тих двох місцевостях міліція сторожить біля пам'ятника і вдень, і вночі.

Професор М. Лупул проти «інстант»-культури

Щоб хоч трохи задовольнити домагання французьких канадців, федеральний уряд не завагався просунути закон про офіційну двомовність, не зважаючи на критичні голоси з різних боків. Таку рішучість повинні виявити і федеральний уряд, і провінційні уряди, щоб задовольнити слушні домагання менших етнічних груп Канади, сказав проф. М. Лупул на прилюдній конференції в Едмонтоні, присвяченій питанню «багатокультурности Канади».

Д-р Лупул, професор учительського факультету Албертського університету, критикував нерішучість уряду, а також осудив різні перешкоди з боку бюрократів і «теоретиків» канадської культури.

Для навчання української мови в державній школі потрібна відповідна кількість учнів. На жаль, від невідомого бюрократа залежить рішення, яку кількість учнів треба уважати достатньою. Тут, в Едмонтоні, сказав проф. Лупул, деякі кляси фахової школи мають тільки шістьох учнів. Навчання відбувається для них. І слушно. Тим хлопцям потрібний фах. Якщо вважаємо, що знання української мови є цінністю для якоїсь групи, не треба ставити зайвих перешкод, сказав проф. Лупул.

Він також домагався, щоб допомічні засоби в навчанні української мови були на такому самому рівні, що і в навчанні мови англійської. Шкільна влада більше уваги повинна присвячувати вишколові вчителів.

На думку проф. Лупула, в деяких державних школах можна і треба викладати деякі предмети українською мовою.

Англійська культура — пригадав проф. Лупул — є твором сторіч. «Я — сказав він — боюсь говорити про англійську культуру, щоб не почути деяких доповнень ірляндців чи шотляндців». У Канаді є деякі «теоретики», які пересвідчені, що як не сьогодні, то вже завтра з'явиться «канадська культура». Прагнучи тієї культури, вони б раді асимілювати усіх.

Є «інстант» — кава; але нема «інстант» — культури, сказав проф. Лупул. «Як хтось переконає мене, що Канада щось зискає на тому, коли, наприклад, канадці українського роду знатимуть тільки англійську мову і не знатимуть української, я не скажу більше ні слова».

Праця королівської комісії і теперішні дискусії дають нагоду стати на правильний шлях і зробити Канаду справді взірцем для світу, сказав проф. Лупул.

IV том Бі-Бі не є «етнічною Біблією»

На адресу авторів IV тому звідомлення королівської комісії для справ двомовности і двокультурности сказано вже багато компліментів. Дехто назвав той том «етнічною Біблією». Справді, багато добрих речей є в кінцевому томі звідомлення, але «я не вважаю його Біблією», сказав п. А. Арнольд, представник Канадського жидівського конгресу, виступаючи на недавній едмонтонській прилюдній конференції.

Він заявив, що висловлює особисті погляди і не говорить в імені жидівської групи.

Комісія Бі-Бі одержала доручення знайти розв'язку для питань, якими сто років ніхто дуже не клопотався. Французькі канадці жили собі окремо. За поширеною думкою, вони повинні задовольнятись тим, що мають. Канада в загальному була англомовна. До цієї більшости мали приставати менші групи.

«Я, — сказав п. Арнольд, — народився в Монреалі. Мову французьку розумію, але говорити нею не вмію».

Члени королівської комісії замало вивчили становище менших груп. Головна їхня помилка, на думку Арнольда, така: комісія припускає, що малі групи, приїхавши до Канади, спочатку мають сильне почуття своєї національної чи релігійної ідентичности, почуття зв'язку з культурою свого народу і т.д. Це почуття помалу в'яне, меншає і накінець щезає.

Справді, таке буває. Але не завжди так буває. Еміґранти здебільшого були людьми бідними й малосвідченими. Деякі з них, усупереч поглядові комісії, аж у Канаді знайшли себе, себто створили свою групу. Це сталося з жидами і, мабуть, з деякими іншими, сказав п. Арнольд.

Жиди приїхали сюди з різних країн. Їх єднала тільки релігія. Національною групою вони стали щойно в Канаді.

Дискусія: «Українська Церква і світ»

Ректор Українського вільного університету (УВУ) В. Янів сказав у Монреалі, що як українці-католики, так православні українці потребують екуменізму. Церковне роз'єднання приносить шкоду. Екуменізм є передумовою сили обох Церков, сказав він.

Гість з Мюнхену заявив, що створення патріярхії було б великим досягненням.

Професор Янів відкрив дискусію на тему «Українська Церква і світ». Ця дискусія відбулася в час недавнього з'їзду ЦЕСУС (Центрального союзу українського студентства).

Монреальський душпастир о. Ігор Мончак висловив погляд, що треба вже тепер усувати зайві різниці в богослуженнях і правних нормах обох Церков. Якщо повна єдність є справою майбутности, то зближення можливе й потрібне вже в наш час.

Д-р П. Біланюк, професор богословії в торонтському коледжі ім. св. Михаїла, говорив про справу патріярхії. На його думку, собор Української Церкви може проголосити створення патріярхії і вибрати патріярха. Щоправда, II Ватиканський собор каже, що патріярхію творить тільки Вселенський собор а-бо папа. Однак ця норма не має виразної догматичної бази. Це розпорядження адміністративного характеру. З уваги на необхідну потребу проголошення патріярхії, на думку проф. Біланюка, не тільки можливе й бажане.

Вінніпезький митрополит Максим, висловлюючи свою надію на створення патріярхії, не погоджувався з «революційною» пропозицією торонтського професора. Треба нам терпеливости і дальшої праці, сказав митрополит. Він також подав деякі роз'яснення про екуменічний рух.

На з'їзді були доповіді й дискусії на політичні і студентські теми. Нововибраний голова управи ЦЕСУС Олег Романишин (торонтський студент) сказав, що в Торонті буде створене бюро ЦЕСУС. В 1971 році в Европі буде конференція українських студентів.

Чотириденний з'їзд ЦЕСУС був наприкінці серпня в Монреальському університеті з участю більш як 200 осіб з різних країн.

Вісті з Торонта

«НАША ЄДНІСТЬ»

Пласт, СУМ, МУНО, ОДУМ, СУМК щороку організують спільне свято молоді. Сьогорічне святкування буде в оселі УНО в Гакстоні. Господарем буде МУНО. Тема свята: «Наша єдність».

УКРАЇНСЬКІ ПІЯНІСТИ

Канадське товариство вчителів музики у програмі Канадської національної виставки фірмує щорічні виступи молодих музик.

4 вересня виступав надійний молодий піяніст Адоніс Яців, а 7 вересня популярна Зеня Кушпета. Обидва концерти відбулися в «Мюзік Билдінґ» з неабияким успіхом.

ПОСВЯЧЕННЯ ПРАПОРА

Організації Українського визвольного фронту в Етобіко влаштовували 12 вересня в залі Українського Дому святковий вечір з нагоди посвячення прапора відділу ЛВУ. По посвяченні прапора була вечеря.

УКРАЇНСЬКІ ФІЛЬМИ

Фільмова фірма «Рода» в Голивуду, якої власником є інж. Р. Сліпий, висвітлює в кінотеатрі «Варонет» у Торонті два кольорові фільми «Княжа доба України» і «Чужинка в Голливуді».

КУРС ДЛЯ ВЧИТЕЛІВ

У Торонті закінчився перший триместр однорічного педагогічного курсу, що його для вишколу рідношкільних учителів організував Координаційний шкільний осередок. Участь у курсі брало 20 осіб.

20 ЗДВИГ СУМ

У неділю, 6 вересня, відбувся 20 здвиг СУМ Південного Онтаріо. Була чудова осіння погода. Численні сумівці були на Службі Божій, яку в оселі «Веселка» відправили оо. Р. Набережний і Р. Даниляк.

НА ПОШАНУ СВЯЩЕНИКА

Православний священик о. Петро Самець 23 серпня відзначав 50-річчя священства. Колеґія ім. св. Андрія у Вінніпезі вшанувала його титулом почесного доктора.

Заслужений священик і громадянин одержав багато привітів.

СПІВАЮТЬ СТУДЕНТИ

У залі Українського дому при вул. Липинкат відбувся оригінальний концерт чоловічого квартету наших студентів з Відня. Студентів також «прикрасили» торонтські «Троянди» (тріо).

Концерт залишив дуже миле враження.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

Відділ КУК влаштовує традиційний «Український день», який цього року відбудеться 20 вересня в оселі «Київ». У програмі: мистецькі виступи, хори, танцювальні гуртки, деклямації та гумористика.

В. Дідюк

Шкільні конференції в західній Канаді

У співпраці з Крайовим центром українських шкільних рад і з Координаційною виховно-освітньою радою Канади шкільний референт КУК п. І. Боднарчук підготовляє на початок шкільного року 1970/71 ряд районових шкільних конференцій, поєднаних з вишкільно-методичними семінарами для вчителів українських рідних шкіл та вчителів української мови в державних і сепаратних школах даних районів.

Ціль цих районових шкільних конференцій така:

— познайомити вчителів з новими уніфікованими програмами й підручниками навчання;

— розглянути всі можливості підвищення рівня навчання й виховання в рідних школах;

— допомогти практичними вказівками учителям як рідних, так державних шкіл;

— затіснити дружні взаємовідносини між учителями і школами.

Конференції будуть у східній і західній Канаді.

Зацікавлених учителів просять звертатися на ось ці адреси: Mr. B. Dushenchuk, c-o Ukr. Can. Committee, 456 Main St., Winnipeg 2, Mr. S. Franko, 16 Morton Place, Saskatoon, Sask., Mr. I. Goresky, 4919 Malmo Road, Edmonton, Alta., Mrs. O. Haydymowsky, 257 East 46th Ave., Vancouver, B.C.

У західній Канаді конференції будуть у Вінніпезі — 10 і 11 жовтня; у Саскатуні — 17 і 18 жовтня; в Едмонтоні — 24 і 25 жовтня; у Ванкувері — 31 жовтня і 1 листопада.

Уряд Квебеку підтримує менші групи

Вітаючи в Монреалі учасників світового з'їзду українських студентів, представник квебекського уряду Жак Дюпюї заявив, що уряд провінції підтримує і буде підтримувати культурну працю менших груп, у тому й українців. Цього року уряд дав 4.000 долярів на потреби українських недільних шкіл.

Уряд Квебеку, сказав п. Дюпюї, вислав свого представника на відвідини всіх літніх осель української молоді в провінції, щоб познайомився з їхньою діяльністю і потребами.

СПЕЦІЯЛЬНІ ПОСИЛКИ НА СВЯТА В УКРАЇНУ

ВПОВНІ ЗАПЛАЧЕНІ ТОЙ, ЩО ЇХ ДІСТАЄ, НЕ ПЛАТИТЬ НІЧОГО

СВЯТОЧНА ПАЧКА $35.50

4½ фунта білої муки, 2¼ фунта рижу, 2¼ фунта цукру, 1 фунт мармеляди, 1 фунт макарону, 1 табличка шоколяду, 1 торбинка овочевих цукерків, ¾ фунта салямі, 1 фунт мішаних овочів, 100 гр. кави в порошку, 2 торбинки порошку до печива, 2¼ фунта вівсяної муки, 2¼ фунта кукурудзяної муки.

10 ХУСТИН 46.30

5 вовняних хустин в великі або малі квіти, або турецькі взори, і 5 шовкових хустин в різних кольорах.

На пересилку летунською поштою треба додати $8.50.

НАЙБІЛЬШ ВАРТІСНИЙ ДАРУНОК, ЯКИЙ ВИ МОЖЕТЕ ВИСЛАТИ ВАШИМ РІДНИМ

ФУТРО ІЗ ШТУЧНОЇ ШКІРИ

Надзвичайно вартісний великий вибір — Мінк (гладкий або в паски), кримка, з ягняти, або барана.

Повна ціна лиш $99.00

СПЕЦІЯЛЬНА КОМБІНАЦІЯ — $116.00

3 ярди матеріялу на чоловічий зимовий плащ, 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночий зимовий плащ, 3½ ярда матеріялу на чоловічий одяг 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночу зимову суконку — 100% вовна, 2 простирала (подвійна ширина), 2 пошивки, 6 турецьких рушників.

Багато інших спеціяльних посилок на Свята.

ДОМАГАЙТЕСЯ НАШИХ НОВИХ ДАРОВИХ КАТАЛОГІВ

Замовляйте тепер замовляйте лише через

INTERTRADE EXPRESS CORP.

125 East 23 rd Street New York, N.Y. 10010

Жадайте наших нових дарових катальоґів

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (22)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

— Всі три, а я їх вірний слуга і підніжок, — відрубав Зґура, не даючи себе збити з пантелику. — І як раз тому, не хочу я забирати місце паням у дворі. Підемо собі з Чуйкевичем у повітку, на сіно. На сіні добре спиться.

Пішли.

Розтаборившися у гарно глиною вимащеній повітці, пан Зґура почав: — Прикро мені, пане товаришу, починати, але мушу, з прихильности до вас і з вірности для нашого реґіментаря, вельмишановного Івана Степановича.

— Що ж таке? Кажіть!

— Перше заспокійте мене, що не погніваєтесь на мене.

— Впевняю вас.

— Так слухайте тоді.

Він присів біля Чуйкевича і, пикаючи люльку, став розказувати про Кочубеїв, котрі ще й тепер, коли Чуйкевичі побралися, не перестають ворогувати проти гетьмана.

— Чого ж хоче теща моя?! — аж скрикнув, зриваючися Чуйкевич.

— Булави, — відповів Зґура. — Булави захотілося Кочубеїсі.

— Можлива річ? Гетьман мого тестя своїм заступником у Батурині лишає, між ними гарні стосунки.

— На око гарні, а на ділі погані, вірте мені. Я тому нарочно й заїхав до вас, щоб порадитися й зарадити лиху. Ви ж зять Любови Хведорівни, вона вам сприяє, робіть що, а то вийде біда. Вони доноси шлють.

— Доноси? — і Чуйкевич вхопився за голову руками. — Мій тесть і теща донощики на свого гетьмана й добродія!

Він зірвався з лежанки і нервово став ходити по току повітки.

Душно йому було. Повітр'я грудям бракувало. Відчинив двері.

Побачив перед собою двір у вінку старезних лип, з бузьковим гніздом на високій, мохом порослій криші. Тільки в одному вікні світилося. Чуйкевич глянув і побачив Мотрю. Сиділа біля дзеркала і розплітала своє довге волосся, як русалка. Дивна така і гарна, ніби далека, а так серцю близька, його люба дружина. — Своєї долі навіть гетьманськими кіньми не об'їдеш, — пригадав собі. І тепер тая Мотря його, а її батьки донощики на гетьмана.

— Пане Зґура! — крикнув, приступаючи до гостя, — ви жартуєте собі, гадаєте настрашити мене, це неможлива річ.

— Неможлива, але правдива.

— Докази, пане Зґура, докази! — настоював Чуйкевич.

— Єсть їх більше, ніж треба, пане товаришу.

— Будь ласка, — які?

— Перше заспокійтеся, шановний Іване Василевичу, а тоді і почуєш. Не жінки ми й не діти, а мужчини. Гетьман сприяє тобі і твоїй дружині, він і тестеві твоєму не бажає лиха.

— Знаю.

— Тому то, бачиш, і нема потреби тривожитися, щоб тільки на будуче Любов Хведорівна понехала свої інтриґи. Цар довіряє гетьманові, доносам послуху не дає, а донощиків видає йому на покарання. Боюся, щоб таке з Кочубеєм не сталось. А раз їх цар гетьманові видасть, так гетьман і покарати мусить.

— Але докази, пане Зґура, докази, що Кочубеї доносять! — настоював Чуйкевич, котрий ніяк заспокоїтися не міг.

— На днях, — почав Зґура, — через Батурин переходили ченці Сівського Спаського манастиря, що поверталися з Києва із прощі, і сіли спочивати на лавці біля шинку на майдані за земляним окопом.

— Знаю, що ж дальше?

— Хтось доповів їм, що наказний гетьман Кочубей дуже щедрий для прочан, і ченці пішли в церкву, на вечірню, бо це під неділю було, думаючи стрінути там когось із Кочубеїв.

— І що?

— І стрінули Любов Хведорівну, як вона виходила з вечірні. Привітала їх ввічливо і до свого двора заночувати попрохала. У неділю вони пообідали в Кочубеїв. По обіді Кочубей ляг своїм звичаєм відпочивати, а ченці гуляли в ліску, що біля Кочубеєвого двора. Під вечір їх покликано в двір, щедро обдаровано, а коли вони хотіли прощатися, попрошено, щоб осталися до завтра. В понеділок ченці відстояли разом з Кочубеями заутреню і службу, а тоді одного з них на ім'я Никанор попрошено в садок.

— Ваша милість розказуєте так основно, що в мене терпеливости не вистачає, — перебив Чуйкевич.

— Роблю це нарочно, щоб ти знав, що не видумую, а переповідаю правду. Отож у садку був намет, а в ньому образ Пресвятої Богородиці в чорних рамах.

— І що — що? добивався Чуйкевич.

— Хочемо, — сказав твій тесть до ченця Никанора, — говорити з тобою секретно. Чи не рознесеш? — Чернець перехрестився до образу і запевнив, що нікому словечка не скаже. Тоді Кочубеї стали лаяти Мазепу, як великого грішника і як людину непевну й віроломну. Саме тоді покликано Кочубея до чолобитників, котрі прийшли до нього, як до наказного гетьмана. Кочубей вийшов, а Кочубеїха дальше гуляла з ченцем і дальше розказувала йому всячину про гетьмана. Як вернувся Кочубей з послухання, покликав Никанора до господи, обдарував окремо і просив, щоб до нього приїхав сам архимандрит, бо він має до нього важне діло.

Чуйкевич вислухав і заспокоївся. — Пане Зґура, — промовив. — Я тут ще доносу не бачу.

— В тім то й діло, що ми не знаємо, чи був уже в Кочубеїв архимандрит, чи ні, чи, значиться, донос післано, чи ні. Але й того досить, що Кочубеї Никанорові сказали.

— Правда, досить!

— Отже й бачиш. Тепер треба нам подумати, як би то до дальшого не допустити, бо гетьманові доноси дуже не на руку. Як кажу, цар донощикам покищо не вірив, але яка запорука, що він так само й до доносу Кочубеї поставиться. Це ж не хтобудь, а Кочубей, стольник його величества.

— Так що ж тоді на вашу гадку нам робити?

— Їхати в Батурин, тобі, або твоїй дружині і вговорити тестя й тещу, щоб вони лишили це небезпечне діло, котре їм може дуже багато лиха спричинити, їм або гетьманові, а може і їм, і йому. Тепер війна. Не до інтриґ пора.

Зґура говорив дуже поважно. Це не був той самий пан, що всілякими неправдоподібними оповіданнями розвеселяв панну Мар'яну, а була це людина поважна, довірений гетьманський, котрий затривожився новими коверзами Кочубеїв.

— Спасибі вашій милості, — дякував йому Чуйкевич, — подумаємо з Мотрею Василівною над тим, що ти нам зволив сказати і зробимо все, що лиш у наших силах буде, хоч ще раз кажу тобі, воно таке жахливе й неподібне до правди, що вірити не хочу.

— Вір, або ні, це вже не моє діло. Але незабаром впевнишся, що Зґура не брехав.

ВІДЗНАЧІМО ПЕРШУ РІЧНИЦЮ IV АРХИЄПИСКОПСЬКОГО СИНОДУ

Крайова всеканадська Рада за здійснення патріярхії УКЦеркви оголосила заклик відзначити першу річницю IV архиєпископського синоду.

«В дні 4-го жовтня ц.р. проминає перша річниця, коли то в соборі св. Софії в Римі ієрархія Української Католицької Церкви під кермою її законного голови верховного архиєпископа і страдника Блаженнішого Иосифа, згідно з декретами Вселенського Собору Ватиканського II, одноудушно проголосила потребу правління нашої Церкви на патріярших началах, які від віків зберігалися в помісних Церквах Сходу».

«Ці постанови були виявом довголітніх бажань та безнастанної журби українського народу, зокрема вірних Української Католицької Церкви, за майбутнє цієї Церкви, за її бути або не бути, розсіяної у вільнім світі. Ухвали ці зроблено напередодні 25-ої річниці тотального наступу совєтського режиму на цю Церкву та безнастанної боротьби з цією Церквою, яка наслідком драконських та ліквідаційних законів перейшла з леґального статусу у примусове підпілля».

«Вся українська спільнота у вільнім світі, передусім вірні УКЦеркви, прийняли ухвали архиєпископського синоду з неприхованим ентузіязмом та вірою й переконанням, що ієрархія УКЦ бачить життєві потреби своєї Матері та веде церковний корабель на чисті води та на шлях далекозорої цілі. Ця згуртованість думки ієрархії та мирян кинула промінь надії та піднесення духа тим, які борються і не здаються».

«Українська спільнота на північно - американському континенті, в Канаді і ЗДА, стала на допомогу цьому історичному актові згуртованою лавою, у формі Координаційного комітету українських організацій Канади й Америки. Постановою цього комітету вирішено найперше відбути у більших скупченнях українського поселення «Помісні дні» Української Католицької Церкви, щоб широкими масами засвідчити волю нашого народу щодо життєвих інтересів нашої Церкви. У всіх більших осередках відбувається підготова до цього роду святкувань-маніфестацій. Не всі врочистості можуть відбутися в день 4-го жовтня».

«З уваги на те, що річниця постанов архиєпископського Синоду проминає саме в цьому дні Крайова канадська Рада за здійснення патріярхії Української Католицької Церкви апелює до всіх своїх єпархіяльних рад та місцевих складових організацій (а їх на сьогодні понад чотири сотні в Канаді), щоб день 4-го жовтня був відмічений у молитвах та публічному слові без уваги на те, чи «Помісні дні» УКЦеркви в тій єпархії будуть у близькому часі, чи в майбутньому».

«Складається так, що 4-те жовтня випадає в цьому році в неділю. Тим самим є добра нагода, щоб в українських католицьких церквах відбулися спільні Молебні в намірені ухвал архиєпископського синоду, а ввечері того дня відбулися відповідні доповіді. Подбаймо, враз із нашими духовними отцями та нашою ієрархією, щоб день 4-го жовтня був однією могутньою маніфестацією волі нашого життя та буття».

«Коли з рідних земель під цю пору, з совєтських видавництв, напливають потоки різних наклепів на тих, яких закатовано в тюрмах та концтаборах, коли безчеститься добре ім'я та світле минуле нашої Матері Церкви, її отців та ієрархів, скажімо світові правду та знову приречімо вірність та єдність з нашим народом, з його помісною Церквою. Заманіфестуймо наше переконання, що в патріяршому устрої нашої Церкви не тільки наша повна помісність, але теж світле майбутнє».

ЛЕКЦІЇ ФОРТЕПІЯНУ

ІВАНКА ВЕРОБА

дає лекції фортепіяну від 1 до 6 кляси

PARK PLAZA DISTRICT

Ste.: 302; 10103 - 120 Avenue

телефон: 479-1141.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.

REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave — (REAR) — Edmonton, Alberta

напроти McLeod Building

Phone: 422-4336 Res.: 455-3229

А. Колодка, власник

БЛ. 1750 УЧНІВ ВИВЧАЮТЬ УКРАЇНСЬКУ МОВУ

У державних школах Алберти в шкільному році 1969-70 бл. 1750 учнів вивчали українську мову. Точна статистика: 1742. Однак бракує даних про околицю Боннівілу.

У порівнянні з попереднім роком кількість учнів з р о с л а, хоч в окремих школах зменшилася.

Шкільна Рада КУК просить усіх, щоб новий шкільний рік був роком дальшого росту.

В ЕДМОНТОНІ ВМЕР Д-Р МИКОЛА ЗАЛЕСЬКИЙ

Колишній голова Централі Едмонтонської єпархії д-р Микола Залеський умер 5 вересня в Едмонтоні на 71 році життя.

Він народився в селі Слобідці на Тернопільщині. Середню школу закінчив у Львові. Медичні студії пройшов у Празі. До війни і в час війни працював як лікар у Луцькому на Волині; від 1948 р. — в Едмонтоні.

Замолоду, в час української визвольної війни, був старшиною української армії. Потім, працюючи як лікар, брав участь у громадському житті. За німецької окупації виступав в оборону арештованих українців, а також жидів і поляків. За це йому самому загрожував розстріл, а потім вивезення на примусову працю до Німеччини.

Лікарську і громадську працю виконував у Німеччині, після закінчення війни. Прибувши з дружиною і дочкою до Едмонтону, ввесь час був зразковим членом української громади. Від 1956 до 1960 був головою Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії. Працював теж у місцевому лікарському товаристві, а теж в інших організаціях та установах.

Смерть цієї зразкової людини є великою втратою для нас усіх, сказав Преосвященний Ніл, який брав участь у похороні в едмонтонській катедральній церкві св. Иосафата.

Тіло покійного поховане на українському цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні.

ВИСТАВКА В. КУРИЛИКА

В Едмонтонській мистецькій галерії 20 вересня відкриють виставку картин Василя Курилика. Виставка триватиме до 28 жовтня.

Курилик, народжений 1927 в Алберті, належить до передових мистців-малярів Канади.

В час виставки був теж фільм «Курилик», випущений Крайовою фільмовою радою.

Відкриття виставки: в неділю, 20 вересня, о 3.30 пополудні.

ХРАМОВЕ СВЯТО

В едмонтонській парафії Успення Пресв. Богородиці, 15610 - 104 авеню, в неділю 13 вересня буде архиєрейська Літургія (10 год.) з приводу храмового свята.

Потім буде спільний обід.

О. душпастир, церковний комітет і відділи ЛУКЖ запрошують на парафіяльне свято.

ДИТЯЧИЙ САДОК ПАРАФІЇ СВ. ЮРІЯ

(о. В. Т.) У четвер 10 вересня дитячий садок при церкві св. Юрія почав свою корисну працю. Кожного вівтірка і четверга від год. 2 до 5 пополудні садок буде вести свої зайняття, збираючи дітей від 3 до 6 років. Гарне приміщення в рідношкільному будинку, посібники навчання, старанна опіка над дітьми є запорукою успішної праці.

Українські родини повинні користати з нагоди, що її дає їхнім малим дітям дитячий садок при церкві св. Юрія. По інформації дзвоніть: 477-7339.

Літом низькі ціни за переліт з ЕВРОПИ до КАНАДИ

"СІ-ПІ-ЕР" допоможе вам спровадити вашу родину на відвідини

Не відкладайте нагоди, щоб ваша родина та приятелі побачили вашу нову батьківщину і ваш дім. Цього літа — на це пора — з уваги на знижку цін за переліт, а саме за низькі прогулькові переїзди економічною клясою та низькі ціни за поїздку «відкривати Америку», коли можна легко побачити більше у новому світі.

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки можна сплачувати догідними ратами.

Зверніться до вашого аґента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.

CP Air

Критикують професорів королівської комісії Бі-Бі

На публічній конференції в едмонтонському університеті, яку організували молоді представники різних етнічних груп, учасники того зібрання, здебільшого студенти, так гостро критикували IV том звідомлення королівської комісії Бі-Бі, що члени тієї комісії, здебільшого вчені професори, в Едмонтові іспиту, здається, не пройшли.

Атаку почав сенатор Павло Ю з и к. Королівська комісія, замість давнього одного асиміляторського казана, приготовила два: англійський і французький. З таким підходом ніяк не можна погодитись, сказав сенатор Юзик.

Нищівну критику IV тому зробив торонтський студент Богдан К р а в ч е н к о, голова управи СУСК (Союзу українських студентів Канади). Ми не можемо впадати в захоплення від того, що королівська комісія пропонує боротися з дискримінацією. «Боротьби з дискримінацією вимагає звичайне почуття чесности і для цього не треба аж окремої канадської просвічености», сказав Б. Кравченко. Він протестував проти підходу королівської комісії, яка «зберігає» культурну спадщину менших груп, наче музейні експонати, замало зважає на «культурний розвиток» тих груп і не забезпечує їм ніякої майбутности.

Конференція тривала два дні: 28 і 29 серпня. Учасників не було більш як сто. Проте зібрання було дуже цікаве. Були представники українців, жидів, поляків, мадярів, китайців, італійців, німців, мабуть, ще й інших національностей. Голо в н у групу між учасниками конференції становили студенти; були й професори та вчителі, а теж провідники окремих груп.

Студентці Ганні Г а л а н, що була головою організаційного комітету, декілька учасників прилюдно висловили подяку за корисну ініціятиву.

Організатори почули слово признання теж від п. Пола Дженсена, представника уряду Алберти. Він запевняв, що уряд Алберти якнайприхильніше ставиться до домагань етнічних груп. Цитував заяви попереднього прем'єра Меннінґа і теперішнього прем'єра Строма. У дискусії деякі українці наводили факти, які свідчать, що «прихильність» албертського уряду легко могла б бути трохи більша за ту, яку він виявляє.

Всі учасники дискусії вказували на деякі корисні рекомендації, подані в IV томі звідомлення; однак не було, здається, ні одного голосу, який би вповні погоджувався у всьому з комісією Бі-Бі.

Одним з найбільш «поміркованих» учасників конференції був італієць п. С. Р о н к у ч ч і. Він сказав, що деякі провідники етнічних груп раз-у-раз говорять про «загибіль» і цим викликають «психозу» у своїх земляків. Він закликав представників різних груп до частіших зустрічів для взаємної інформації і взаємної доброзичливости.

Сенатор Юзик, якого студенти запросили на конференцію, виступав теж у телевізійній передачі. Його промову пересилала радіостанція Сі-Кей-Ю-Ей.

Перед конференцією дві студентки — Г. Ґалан і Х. Хом'як — в радіостанції Сі-Еф-Ар-Ен давали відповіді на запитання едмонтонських слухачів.

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА ІМ. ІВАНА ФРАНКА

Шкільний рік 1970-71 на Курсах українознавства ім. І. Франка починається спільним богослуженням у катедральному храмі св. Иосафата в суботу, 12 вересня, о 9-ій год. ранку. Участь учнів усіх курсів у богослуженні обов'язкова.

По богослуженні відбудуться записи учнів на всі курси в школі ім. св. Василія Великого при 102-ій вул. і 115-ім авеню, що їх проведуть опікуни кляс.

Згідно з рішенням Шкільної Ради при відділі КУК, на I курс будуть прийняті, без вступного іспиту ті учні, які закінчили успішно шість кляс рідної школи. Винятково цього року можуть бути прийняті на I курс ті учні рідних шкіл, які закінчили з визначним успіхом п'ять кляс рідної школи і з успіхом пройдуть вступний іспит, що відбудеться для них у цю ж саму суботу, 12 вересня ц.р., негайно після вписів. Вписове для всіх учнів, на всіх п'ятьох курсах — по два доляри.

Учні, які минулого року почали навчання української мови: 10, 20 і 30, під проводом учительки п-і Ксені Турко, мають право і цього року продовжувати вивчання тієї мови, як кредитованого предмету: 10, 20 і 30, згідно з рішенням міністерства освіти Алберти. Батьки учнів, зацікавлених вивчанням української мови, як кредитованого предмету, обов'язані при вписах виразно заявити про це опікунам кляс.

Управа курсів

Рівень навчання на курсах українознавства підвищується

Едмонтонські курси українознавства ім. Ів. Франка починають новий шкільний рік. Звідомлення, яке подав директор курсів Ст. Грох, свідчить про те, що рівень навчання в тій школі підвищується.

На закінчення шкільного року роздано учням свідоцтва, грамоти й нагороди. Залю філії УНО заповнили студенти та батьки. Зібрання відкрив голова батьківського комітету Орест Цинцар. Він указав на розвиток курсів та великий труд невтомних учителів. Привітав усіх, зокрема інспектора Ісидора Горецького — голову Шкільної Ради при відділі КУК, інж. М. Фляка — колишнього голову тієї Ради та довголітнього директора курсів проф. Р. Березовського і всіх попередніх керівників, учителів, батьків і студентів. Отець Р. Ганкевич проказав молитву, а з коротким словом-привітом звернувся інс. І. Горецький.

Випускники 5-го курсу під проводом мґра М. Хом'яка виконали програму, присвячену творчості Івана Франка. Брали участь: Галя Тобейчик (деклямація) та учні 5-го курсу: Л. Кухаришин, Л. Кукурба, М. Масляник, Б. Барабаш і Є. Павлеса.

Звіт за 1969-70 рік склав директор курсів С. Ґрох. Кількість учнів збільшується; цього року успішно закінчили навчання 94 учні з усіх 95.

Викладали ось ці вчителі: українську мову п-і Л. Вацке, п. І. Бумбак, п-і К. Турко; історію української літератури п-і Вацке, п. Ю. Стефаник, С. Грох і М. Хом'як; історію України — п-і Н. Таланчук і п. Я. Росляк; географію України — п. І. Бумбак та п. В. Паїк; культуру України — п-і Н. Таланчук і С. Грох; церковний обряд — о. Р. Ганкевич.

Заходами учнів курсів і батьківського комітету відбулося чайне прийняття з програмою, Шевченківський концерт і на закінчення Франківська програма.

У березні від імени Шкільної Ради КУК інспектував курси інс. Іван Боднарчук в товаристві інс. І. Горецького.

Минулого року введено «кредитоване» навчання української мови: 10, 20 і 30, яке вела п-і К. Турко.

Дир. С. Ґрох дякував жертводавцям за грошові жертви призначені на нагороди, а також — організаціям, що своїми пожертвами уможливили навчання. Першу нагороду (250 дол. — 50 дол. для кожного курсу) дав п. В. Паїк, другу нагороду (150 дол. — по 30 дол. для кожного курсу) — п. Б. Мельничук, третю нагороду (150 дол. — по 30 дол. для кожного курсу) — п. Т. Кунцяк, четверту (книжки) — о. Р. Ганкевич. На нагороди для учнів дали теж відділ ЛУКЖ парафії св. Володимира — 25 дол. і батьківський комітет — 20 дол.

На потреби школи дали: Т-во мужчин катедри св. Иосафата — 100 дол., Батьківський комітет СУМ — 100 дол., філія УНО 50 дол., Братство 1-шої УД УНА — 25 дол., ЛВУ — 20 дол., п-і Ір. Павликовська — 10 дол.

Опікун 5 курсу п. Яр. Росляк сказав прощальне слово до випускників.

Нагороди одержали: початковий курс — 1-шу (20 дол.) — Ярослав Бартман, 2-гу (15 дол.) — Калита Юзвишин, 3-тю (10 дол.) — Тимко Дибій; перший курс: 1-шу Галина Тобейчик, 2-гу Марко Цинцар, 3-тю Роман Гуглевич, 4-ту Мелетій Снігурович; другий курс: 1-шу Олеся Цинцар, 2-гу Христина Небожук, 3-тю Ірина Шарабун, 4-ту Орест Солтикевич; третій курс: 1-шу Ігор Говда, 2-гу Михайло Саварин, 3-тю Рома Ільків, 4-ту Вероніка Чучман; четвертий курс: 1-шу Юрій Дитиняк, 2-гу Андрій Дрогомирецький, 3-тю Маркіяна Цинцар, 4-ту Ліда Кунда; п'ятий курс: 1-шу Ліда Кухаришин, 2-гу Леся Кукурба, 3-тю Богдан Барабаш, 4-ту Євген Павлеса.

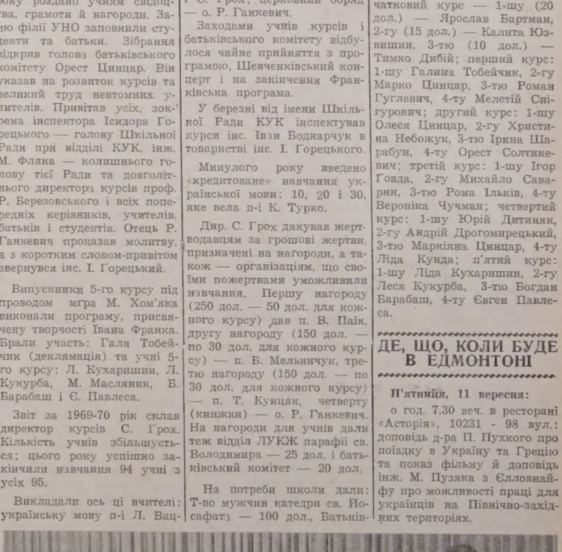

УЧИТЕЛІ І ВИПУСКНИКИ П'ЯТОГО КУРСУ УКРАЇНОЗНАВСТВА 1969-70 ШКІЛЬНОГО РОКУ. Сидять зліва направо: Я. Росляк, М. Хом'як, С. Грох, І. Бумбак, В. Паїк; стоять: Е. Павлеса, Л. Кухаришин, А. Кукурба, Л. Масляник, Б. Барабаш. фотостудія «Орест»

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

П'ятниця, 11 вересня:

о год. 7.30 веч. в ресторані «Асторія», 10231 - 98 вул.: доповідь д-ра П. Пухкого про поїздку в Україну та Грецію та показ фільму й доповідь інж. М. Пузяка з Єлловнайфу про можливості праці для українців на Північно-західних територіях.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

СТУДЕНТСЬКЕ ЛІТО

«Ну, молодець» — сказав задоволено один едмонтонський громадянин, виходячи з конференції «За канадську багатокультурність». Тим «молодцем» був український студент, який на тому університетському зібранні мав, здається, найкращу доповідь з усіх.

Така конференція була в Торонті і в Тандер Бей, і «Новий шлях» (12 вересня) хвалить молодь, «яка вміє часом говорити у справах „бути чи не бути українцям Канади" гідніше і рішучіше, ніж старші».

Рядки ці пишемо не на те, щоб оцінювати заслуги і роздавати лаври. З приємністю, однак, треба сказати, що сьогорічне літо аж ніяк не було мертвим громадським сезоном. Це було жваве студентське літо. У Монреалі був з'їзд українських студентів з різних країн. До Манітоби поїхали пластуни і сумівці. Група університетських студентів, що пройшли вишкіл у Торонті, цього літа поїхала в різні міста Канади розворушувати «нашу» молодь.

У Вінніпезі на з'їзді СУСК (Союзу українських студентів Канади) вже обговорено цю першу спробу перших вісьмох сміливців. Сподіваємося, що перший крок визнано за вдалий і що на друге літо управа СУСК випрацює плян роботи ще кращий і ще ширший, а українські організації й установи дадуть всебічну підтримку.

ДЕ ПЕРЕШКОДА ДО ЦЕРКОВНОГО ОБ'ЄДНАННЯ?

До безсумнівних заслуг недавнього собору Української греко-православної Церкви Канади треба зарахувати вияснення факту, чому розбиті митрополії не можуть об'єднатися в одну Церкву, якої всі православні українці бажають.

Де перешкода до церковного об'єднання? У вінніпезькій греко-православній консисторії.

Якби православні митрополії об'єдналися, то зразу з'являється постать архиєпископа Мстислава, який деякий час був у Канаді під деякою опікою вінніпезької консисторії. Консисторія не хоче Мстислава і не хоче об'єднання. Каже, що є інші завдання — великі і пильні. Насамперед треба виконати їх.

Це не тільки відповідь православним мирянам, які критикують вінніпезьке удільне князівство. Це також порада всім іншим українцям: «Радимо, щоб за те саме діло взялися всі інші українці» («Вісник», 1 вересня).

Треба виховувати і навчати молодь. Це справа найважливіша, найпильніша, найпотрібніша. А церковне об'єднання? Це не втече. Як дасть Бог — буде об'єднання, а може, й патріярхія.

Послухайте викладу: «Перед усіма нами є великі завдання. Наше негайне завдання — це наші діти, місійна й національна праця поміж нашими людьми, бо, як про це відкрито говориться, там ми починаємо поносити великі втрати. Ця праця конечна, негайна, праця вирішального значення, до якої на своїх місцях повинні взятися всі українські круги і сили. З формальним поєднанням Церков, з патріярхатами та з усякими іншими утопійними речами наш український народ у розсіянні може почекати. Але є речі, з якими чекати не можна. Це збереження, оздоровлення і виховання українських душ, освідомлення молодих поколінь щодо їхньої української національної і віроісповідної сутности; це речі, за які повинні б узятися всі, і на те треба кинути всі наші сили, а не марнувати їх на справи та діла, які нам несуть не користь, а шкоду».

Не подобається вам такий підхід? Що ж, хай вам не подобається. У Вінніпезі він подобається. «Наше віроісповідне становище і наше українське православне мислення — відкриті; подобаються вони кому чи ні — вони щиро відкриті».

Ясно видно в цій заяві становище, але не видно ніякого мислення. Український народ у розсіянні може собі далі співати «Боже, нам єдність подай», але деяких церковних провідників того народу ніщо так не лякає, як думка про єдність, і вони шепчуть: карай нас, Боже, чим хочеш, тільки не єдністю.

Ні об'єднання, ні патріярхія не є ліком проти всіх недуг. Ніяке об'єднання не замінить праці, але небагато користи буде з праці, де немає єдности, ні навіть надії на єдність. Як можна освідомити молодь про «віроісповідну сутність», коли молоді люди бачать, що хворобливий партикуляризм становить властиву сутність? Вінніпезькі порадники кажуть, що виховання молоді вимагає всіх сил народу у розсіянні? Ніхто цього не заперечує. Але народ у розсіянні — як католики, так православні — бажає єдности. На це ні одним, ні другим не треба витрачати ніяких сил. Для єдности треба тільки трохи доброї волі і розуміння в їхніх церковних провідників.

В час, коли московська патріярхія міцно стала на північно-американському континенті, звертаючи увагу саме на церковну організацію, вінніпезькі православні провідники висувають свою програму церковного реалізму, який насправді є церковним примітивізмом.

«Україна — спільне добро всіх її громадян»

На зібранні делеґатів мельниківської фракції Організації українських націоналістів (ОУН) ухвалено тези «Україна — спільне добро всіх її громадян».

Цей документ, який незабаром буде опублікований, дає оцінку теперішнього політичного становища.

53-річний Олег Штуль-Жданович залишається головою ПУН (Проводу українських націоналістів); до президії ПУН входять Ярослав Гайвас і Зиновій Книш.

«Закликаю вас до єдности і до зрілости», сказав п. Штуль-Жданович. «У минулому ми мали труднощі, але це були труднощі людського порядку. Тому нам слід бути зрілими, в першу чергу у людському відношенні. Моральний бік мусить бути у нас забезпечений. Спільними інтелектуальними зусиллями у розвитку дальших проблем ми доб'ємось нових успіхів».

«Ми свідомі тих небезпек, які стоять перед нами. Ми і близькі нам люди в Україні, всі ми мусимо йти на жертви до кінця. Ми сьогодні на правильній дорозі, і нею йтимемо і дальше».

Зібрання делеґатів ОУН було, каже комунікат, «в столиці однієї європейської країни».

За нову конституцію Канади

«Єдність у тривалій різноманітності» — таким є культурне життя Канади і таку картину повинна відбивати нова конституція Канади, сказав в Едмонтоні сенатор Павло Юзик.

Він був головним промовцем на недавній конференції «За багатокультурність Канади». Члени королівської комісії для справ двомовности і двокультурности, сказав сен. Юзик, не виправдали надій представників менших етнічних груп. Вони пішли своїм шляхом, не звертаючи уваги на численні меморандуми.

ТРЕТІЙ ЕЛЕМЕНТ ТАКИ Є

IV том звідомлення королівської комісії відсуває набік третій елемент Канади, небританський і нефранцузький, і навіть заперечує його як справжню канадську дійсність. Насправді, той третій елемент є, і величезну більшість його становлять уроженці Канади.

Дехто уважає, що тільки свіжим іміґрантам треба роз'яснювати справу канадського громадянства. Правильне розуміння цієї справи потрібне всім, бо нерозуміння канадського громадянства є джерелом інших фальшивих поглядів.

«Етнічні групи третього елементу усвідомлюють, що нова конституція мусить мати ширшу базу для єдности канадської нації. Вони усвідомлюють, що накинута їм двокультурність робить поділ, тому підтримують багатокультурність, щоб установити добрі взаємини, гармонію всіх елементів нашого різного населення і допомогти зробити Канаду кращою країною для всіх».

ГОВОРИТЬ ПРЕДСТАВНИК СТУДЕНТІВ

IV том звідомлення королівської комісії критикував теж студент Богдан Кравченко. «Допомога меншим групам у формуванні свідомости багатокультурности Канади — це іспит канадського завтрашнього дня», сказав він. Якщо керівні чинники Канади далі будуть висувати подвійний асиміляційний казан, то це значитиме, що «сили цього „статус кво" ще не дозріли до критеріїв сучасного світу».

Представник українських студентів заявив, що «етнічність» не є процесом, який кінчається смертю, а має бути «тривалою прикметою» канадського життя.

Це повинні усвідомити уряд, університети, Сі-Бі-Сі та інші.

Ми — сказав він — хочемо не тільки зберігати українство як музейний експонат; ми хочемо розвивати його в Канаді, як частину культурного життя цієї країни.

«Кожна етнічна група Канади, що бажає плекати свою культуру, мусить плекати свою мову. Без розвитку мови у всіх її видах не може існувати ніяка меншинна культура».

«Даній громаді конче потрібна своя школа». Ми домагаємося грошей від уряду, сказав Б. Кравченко.

«Цього року, — сказав він, — федеральний уряд Канади дав 50 мільйонів долярів на розвиток французької мови й культури поза Квебеком. Для всіх інших менших груп у всій Канаді бюджет уряду передбачає 40 тисяч долярів. Поза Квебеком живе 850 тисяч канадців, що говорять французькою мовою. Крім них, є два з половиною мільйони канадців, що говорять своїми рідними мовами — неанглійською і нефранцузькою. Вони бажають і мають здатність розвивати свою культуру рідною мовою».

«Я не кажу, що французька меншість поза Квебеком одержує забагато. Я твердж у, що інші етнічні групи покривджені».

Діфенбейкер розказує про подорож в Україну

У вінніпезькому готелі «Марлборо» 27 вересня ввечері буде бенкет на пошану кол. прем'єра Джона Діфенбейкера.

Діфенбейкерові, якого вітатиме вся українська громада Вінніпеґу, вручать різьбу — статую його особи, відлиту в бронзі, роботи мистця Л. Молодожанина.

Зібрання організує КУК. Діфенбейкер обіцяв розказати подробиці своєї поїздки по Україні.

УМЕР Ф. МОРІЯК

Французький письменник Франсуа Моріяк умер на 84 році життя.

1952 року він одержав Нобелівську нагороду.

Його вважали найбільшим католицьким письменником. Він казав: «Я письменник, що є католиком».

З НОВИХ ВИДАНЬ

БОГОСЛУЖБА УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ

о. д-р Юрій Федорів. Обряди Української Церкви. Історичний розвиток і пояснення. (Праці Українського богословського наукового товариства, том 18), Рим-Торонто, 1970, стор. 282. Ціна: 7.50 дол.; в оправі 9.00 дол.

Українська літургічна література виданням праці о. д-ра Ю. Федорова збагатилася ще одною корисною книжкою, дуже потрібною саме під теперішню пору різних обрядових реформ та обрядової плутанини в нашій Церкві. Після солідно опрацьованої, джерельної праці о. д-ра М. Соловія «Божественна Літургія» (Рим 1964) ця книжка є новим поважним вкладом в обрядову літературу Української Церкви. Вона дає в руки передусім священиків, які не в гнів кажучи, є головними спричинниками обрядового хаосу, практичний підручник для власного користування і, тим самим, для збереження обрядів нашої Церкви в чистому вигляді.

Брак такого підручника вже відчувався в час між обома війнами на рідних землях, а ще більше по другій війні, коли на місцях нового поселення помішалися священики, вихованці різних крайових єпархій. Вони поприносили деякі «своєрідні обряди» своїх єпархій, а ці, змішавшись із місцевими «своєрідностями» створили маловтішне видовище. У нас, у Канаді, до обрядових «своєрідностей» деяких оо. василіян і деяких оо. редемптористів, до обрядових «новин» деяких священиків, вихованих у латинських духовних семінаріях, долучилися ще «притаманності» зі Львова, Станиславова й Перемишля. Додайте ще власну «обрядову творчість» деяких священиків — і будемо мати «обрядову картину» хоч би тільки в одній країні — Канаді.

За належне зрозуміння

Священик має бути вірним служителем, себто виконавцем обряду, а не його творцем. Ця засада не дійшла ще до свідомости всіх священиків. Деякі з них уважають, що можна так і можна так. А деякі «реформатори» не тільки не зважають на обрядові приписи і самовільно порушують їх, а навіть упроваджують зміни (наприклад, служать Літургію лицем до вірних), бувши переконаними, що їм дана «повнота Святого Духа». Таких обрядові рубрики взагалі не обов'язують!

Це призвело до великої і дуже прикрої мішанини в Українській Католицькій Церкві взагалі, де б вона під цю пору не існувала.

Навіть св. Літургію, хоч від 1944 року маємо ясно спрецизовані літургійні рубрики, багато священиків служать ще на свій лад, за «власним обрядом». Може бути, що праця о. д-ра Ю. Федорова хоч трохи вплине на зрозуміння літургічних приписів насамперед серед самих священиків. Це вже буде один крок ближче до одностайности та належного зрозуміння обрядових приписів і традицій в житті Церкви.

Живемо якраз в добу, коли навчальна методика хвалиться т. зв. слухово-зоровою методою, себто учням дається слово, підкріплене образом. Коли звернемо увагу на спосіб голошення благовістя в Церкві від самих апостольських часів, то мусимо із притиском сказати, що Церква від самого свого початку в голошенні Божої істини користувалася цією «наймодернішою» методою, бо завела проповідь і богослужбу із обрядами. Одне й друге, тісно зі собою пов'язане, давало Церкві силу по сьогоднішній день.

Збереження літургійних приписів є суттєвою частиною богослужби в нашій Церкві, до чого священик обов'язаний силою своїх священичих свячень. Добре пише автор: «Байдужість до релігійного обряду означає байдужість до віри. З байдужости легко перейти до пасивности, незаінтересованости, збаламучення і розкладу не лише душевного, а й суспільного та національного» (стор. 15). Життєвий досвід, колись й тепер, наглядно підтверджує стовідсоткову правдивість цих слів. Священики, байдужі до обрядових приписів, будуть байдужі до справ віри, а ще більше — до національного духа й традиції нашої Церкви. Англійщення й латинщення нашої Церкви в нашу добу походить саме від калік, обрядово й національно байдужих. Прикладом цього є деякі «теоретики» і «реформатори» з торонтського журналу «Ют» та деяких інших видань.

Чотири розділи

Книжка «Обряди Української Церкви» видана прегарно, в багряній оправі, зі золотими літерами. Вступне слово написав Владика Ісидор Борецький.

Поділена вона на чотири головні розділи: 1. Церква — Божий дім; 2. священні посуди й одежі; 3. церковні книги; 4. Божественна Літургія. В першому розділі, де подані основні відомості про Божий храм, автор долучив ще деякі пояснення, які, властиво, виходять поза рямці заголовка розділу: напр., про оглашенних, чотири роди покутників, знам'я св. хреста, почитання св. хреста, благословлення рукою, св. Дарами, світло, кадження, зовнішня постава і поведінка, учасники богослужень. Ці речі повинні мати інший розділ чи навіть два, бо, примірóм, знак св. хреста чи благословлення ніяк не стосуються опису Церкви — Божого дому.

У книжці о. Федорова тут і там бувають повторення. У другому виданні вони, сподіваємося, будуть усунені.

Чи влучний заголовок книжки «Обряди Української Церкви»? Мабуть, ні. Він і заширокий (в книжці говориться не тільки про обряди), і завузький (не всі обряди тут вияснюються). Може, відповідніший і зрозуміліший був би заголовок «Богослужба (чи богослуження) Української Церкви».

Є в нас уже офіційний переклад Літургії українською мовою. Навіщо цитувати церковнослов'янські тексти? За прикладом західних авторів, о. Федорів подає латинською мовою заголовки давніх грецьких творів. Пересічний читач латинської мови не знає. До того ж, вона тут зовсім зайва. Навіщо в популярному виданні згадувати гомілії грецьких Отців за німецькими перекладами?

Окремі уваги

Тепер подам ще низку окремих уваг.

Стор. 18. Слово «церква» походить остаточно від грецького «кіріякі» чи «кіріякон». Однак старослов'янську «церки» (церква) етимологи виводять з готського «кірке». Не прийшло це слово до нас просто з Візантії.

Стор. 41. Солея-вівтар чи святилище буває звичайно «на одно- чи більше ступеневім підвищенні». Що подвищення буває й на багато більше ступенів, це факт, але цей факт зовсім не доказує, що так має бути і що такий припис нашої Церкви. Святилище має бути вище від храму вірних тільки на один ступінь. Це має своє практичне значення. Коли святилище, а за ним й солея буде на кілька ступенів вище від храму вірних, тоді вірні, приступаючи до Св. Причастя, не можуть, згідно із приписами Східної Церкви, приймати його стоячи. Клякання минулось вже навіть у латинян, хоч дехто з наших священиків далі каже вірним клякати. Щоб показати латинянам, що ми кращі католики за них? Таке «католицтво» не йде далі поза клякання.

Стор. 55. На престолі побіч Євангелія, і за престолом находиться «божественний хрест нашого Спасителя», розуміється, із мальованим розп'яттям, а не з корпусом. Хрест із розп'яттям за престолом унагляднює вірним, що на престолі приноситься та сама жертва, що колись на Голготі на хресті. У нас через високі кивоти (що є теж проти духа нашого обряду) усунено запрестольний хрест, одначе вже час, в ході відродження нашого обряду, повернути його на своє місце, за престіл.

Стор. 68. Пояснюючи вживання бджільного воску для церковного світла, автор чомусь поминув мовчанкою найкраще пояснення й символіку вжиття воску, яке давав професор літургіки Богословської академії у Львові бл. п. о. Степан Рудь. «Віск є плодом дів-бджіл, бо знаним є факт, що тільки королева кладе яєчка, а не бджоли-робітниці. Так само Ісус Христос взяв своє тіло із лона Діви Марії, яке опісля віддав на жертву-цілопалення Богу Отцю». Така символіка, якщо конче шукати символіки, найкраще, здається мені, пояснює вжиття воску на світло в Церкві.

Стор. 89. В поясненні слова «потир» автор іде аж до грецького дієслова «піно» (п'ю). Краще буде таке пояснення: слов'янська назва «потир» (чаша) пішла від грецького «потиріон». Так буде точніше і зрозуміліше.

Стор. 96. Мова про покровці, або лентійці. Це неправильно помішані назви окремих речей. Повинно бути «покровці й лентійці», що пізніше в ході пояснень сам автор розрізняє. Витирали дискос і чашу «лентійцем»-рушничком. Ніде автор не згадує, що як лентійці, так ілитон, згідно із нашим обрядом, повинні бути багряної (червоної) барви, а не, за взором латинян, білі.

Стор. 108. «В давнину, коли архиєрей посвячував диякона на пресвітера, не клав на нього епітрахиль, як це робиться сьогодні, але переносив тільки задній кінець орара і завішував орар на шиї, при чому кінці звисали наперед». Так останнім часом святив пресвитерів Божий слуга митрополит Андрій Шептицький.

Стор. 113. Про фелони. «Ця форма однаково довга, як ззаду, так і спереду». Такі фелони звали у нас «хламиди». В катедральному храмі св. Юрія у Львові, в час великих торжеств, одягали їх на архиєрейську Літургію співслужачі священики.

«Фелон називається погрецьки „поліставріон"»... В Україні звали «хрещатий фелон». Його уживали київські митрополити, як свого роду відзначення, даного візантійським патріярхом.

Стор. 115. Саккос-«вретище» — це теж спеціяльна одежа київських митрополитів. Єпархіяльним єпископам не вільно було вживати саккоса. Коли два єпархіяльні єпископи: володимирський Венедикт Глінський і пінський Мартин Білозор одягли саккос, то митрополит Гавриїл Коленда 1671 року обох прининив у служінні.

Стор. 121. Митра — доволі пізнього походження. Ніяк не можна її віднести аж до апостольських часів, коли взагалі ще не було окремої форми літургійних риз. Апостоли та наслідники служили богослужбу, головно св. Літургію, в такому одязі, в якому тоді звичайно ходили всі люди. Щойно за цісаря Константина Великого єпископи і священики вживають у богослужбі окремих одягів.

Стор. 138. В описі воскресної процесії автор пише таке: «Перед Воскресною Утренею її (плащаницю) знімають, і ще раз у процесійному ході обносять довкола церкви, а потім ставлять на Святій Трапезі». Ні. Це помилкове твердження, яке треба виправити.

Ніколи й ніде не було припису на Великдень у воскресному ході ще раз обносити плащаницю, яка символізує мертвого Ісуса. Коли у воскресному ході знову обносимо плащаницю, то наче заперечуємо Воскрсеення, а ще раз повторюємо Велику п'ятницю, себто похорон і зложення Господнього тіла до гробу. Згаданий вище проф. Степан Рудь дуже застерігав проти такої практики: «Не робіть із Великодня знову Великої п'ятниці, беручи на обхід знову плащаницю». Ще митрополит С. Сембратович заборонив цю «квіточку» т.зв. галицького обряду, бо вона свідчила про нерозуміння воскресного ходу.

У «Вечірні й Утрені», виданій оо. василіянами у Жовкві 1911 року, на стор.

(закінчення на 5 стор.)

Проти демагогії

Атанас Фіґоль. Моя відповідь у справі листа президента М. Лівицького. Мюнхен 1970, стор. 39.

Брошура ця є відбиткою зі збірника «Документи і матеріяли до сучасної ситуації в УНРаді». Про появу тієї публікації і про «сучасну ситуацію» вже були інформації в «УВістях».

У новій передмові до брошури А. Фіґоль каже, що «найістотнішою спонукою моєї відповіді є почуття відповідальности і обов'язок реагування проти намагань призвичаювати нашу громадську думку до погляду, що нечесні й неморальні явища — це нормальна річ у політичному житті і що політика взагалі — брудна річ».

«Пуч» проти екзильного прем'єра Фіґоля організував екзильний президент М. Лівицький. Він сам та деякі з ним далі обвинувачують Фіґоля, мовляв, він не виявив рішучої самостійницької непохитности. Фіґоль, зі свого боку, уважає цей патріотичний галас за демагогію, яка має на меті відвернути увагу загалу від властивої справи: законного правопорядку в УНРаді.

Фіґоль заявляє, що він далі прихильник УНРади, який бажає її розбудови і зміцнення. Для цього треба «пошанування принципів демократичного порядку, збереження законности, тобто Тимчасового закону як конституції, та додержування елементарної пристойности в особистому і громадському поступуванні».

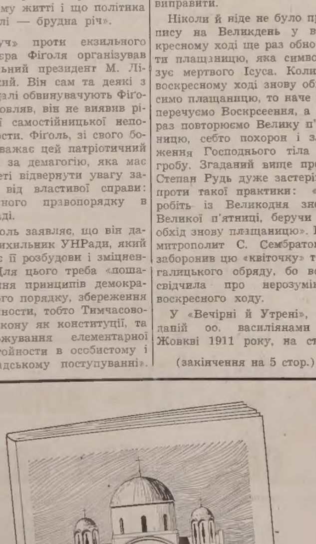

СПОМИНИ УЧАСНИКА ПАЛОМНИЦТВА
НА ПОСВЯЧЕННЯ СОБОРУ СВЯТОЇ СОФІЇ В РИМІ.
КНИЖКА БАГАТО ІЛЮСТРОВАНА, НА БЛИСКУЧОМУ ПАПЕРІ,
80 СТОРІН ДРУКУ.
ЦІНА $2.50 З ПЕРЕСИЛКОЮ.
ГРОШІ ТА ЗАМОВЛЕННЯ СЛАТИ НА АДРЕСУ:

Rev. W. Tarnawsky
11301 - 96 Street
Edmonton 18, Alberta
Canada.

ЧОТИРНАДЦЯТА НЕДІЛЯ

20 вересня

ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 170

Брати, той, що утверджує нас з вами в Христі і що помазав нас, Бог, що й назнаменував нас і дав задаток Духа в наші серця.

А я свідком Бога призиваю на свою душу, що з пощади для вас я не прийшов ще до Коринту. Не тому, щоб ми хотіли панувати над нашою вірою, але беремо участь у вашій радості.

Бо ви у вірі кріпкі. А постановив я це собі не приходити знов до вас у смутку. Бо коли я вас засмучую, то хто потішить мене, як не той, кого я засмучу?

І якраз те написав, щоб, прийшовши, не мав смутку від тих, котрими повинен би я радуватися, надіючися на вас усіх, що моя радість є радістю вас усіх. Бо з великого горя і туги серця написав я вам з многими сльозами, не щоб вас засмутити, але щоб ви пізнали любов, котрої в мене пребагато для вас.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 89

Сказав Господь цю притчу:

Царство небесне подібне одному цареві, що справляв весілля своєму синові. І післав слуг своїх кликати запрошених на весілля, і не схотіли прийти.

Знову післав інших слуг, наказуючи: Скажіть запрошеним: „Ось я наготовив мій обід; воли мої й годоване побито, і все готове; приходьте на весілля".

Вони ж, злегковаживши це, відійшли, — той на поле своє, а той на свій торг. А останні спіймали його слуг, знущались над ними і повбивали їх. Цар же, почувши це, розгнівався, післав своє військо, погубив цих душогубів, місто їх спалив.

Тоді каже він до своїх слуг: Весілля наготоване, а запрошені не були достойні. Так ідіть на роздоріжжя і всіх, кого стрінете, кличте на весілля. І вийшли ті слуги на дороги й зібрали всіх, кого тільки стрінули, лихих і добрих, і назбиралось на весілля повно людей.

Цар увійшов подивитись на гостей, побачив там чоловіка, не одягненого в одежу весільну, і каже йому: Друже, як ти увійшов сюди, не маючи весільної одежі? Той же мовчав.

Тоді сказав цар слугам: Зв'яжіть йому ноги й руки; візьміть його й киньте надвір у темряву; там буде плач і скрегіт зубів. Бо багато званих, та мало вибраних.

Богослуження: вересень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
13	31	Н	13 по Сош.	17 по Сош. Корнилія
14	1	П	Вересень. Поч цер. р.	Водзвиження Чесн. Хр.
15	2	В	Маманта мч.	Никити вмч.
16	3	С	Антима мч.	Євфимії вмч.
17	4	Ч	Вавили сщмч.	Софії мч.
18	5	П	Захарії прор.	Євменія преп.
19	6	С	Чудо Арх. Михаїла	Трофима мч.

Богослужба Української Церкви

(закінчення з 4 стор.)

517 так описаний обряд воскресного ходу: «Священик, знявши плащаницю, кладе її на престолі, опісля покадивши Св. Тайни, бере в руки, в, обернувшись до людей, співає...» Отже, обходу з плащаницею нема. Священик кладе її на престолі. Латинський додаток несення Св. Тайн, звичайно у монстранції, хоч не наш, але скорше можна виправдати його (Воскресення — живий Христос у Пресв. Євхаристії), ніж несення плащаниці — мертвого Христа.

Новий припис воскресного ходу поданий у «Послідованії Вечерні й Утрені», Рим 1941, стор. 141: В час шостої пісні канона (розуміється, на «Містополуноцниці»), відбувається кадження плащаниці; на дев'ятій пісні вноситься її у вівтар й кладеться на престолі. Потім царські ворота зачиняються. Починається приготування до воскресного ходу. «Настоятель, увійшовши у святий вівтар, із священиками й диаконами зодягається у всі світлі ризи. І роздає свічки братії, бере чесний хрест; кадило бере діякон, священик — святе Євангеліє, інший священик — ікону Воскресення (ніколи статую Воскресення, як це практикувалось у деяких місцевостях „галицького" обряду»). Відчиняються царські ворота, і настоятель із священиками виходить, співаючи стихиру «Воскресеніє Твоє, Христе-Спасе». Коли немає більше священиків, то Євангеліє й ікону Воскресення несуть найповажніші віком й заслугами для Церкви парафіяни.

Опис воскресного ходу, поданий автором, є дивним недоглядом. Треба застерегти проти цього обрядового «каліцтва» і подати правильний опис.

Церковні книги

Стор. 139. Кутя сягає в дуже глибоку давнину історії Української землі. В IV і III тисячолітті до Христа в Україну, крізь просмики Кавказу, примандрували з півдня племена рільничого народу хетів. У своєму релігійному культі, приблизно в час пізнішого християнського свята Різдва, коли день довшає, вони святкували свято народження бога Сонця, що вирвався з оков зими. Вони вітали того бога найкращим, що в них було: пшеницею й медом. Видно, здавна тими плодами славилася Українська земля. Так, отже, традиція привіту новонародженому богові Сонця перетривала в нас цілі тисячоліття аж до християнства в Україні, коли вона зіллялася із новою ідеєю, нової віри привіту народженню Богочоловіка, що у Св. Письмі і в церковній традиції має почесну назву: Сонця світу, Світла для світу.

Різдвяна кутя — це одна із найстарших обрядових традицій нашої Батьківщини.

Стор. 146. Акафист має 25 пісень за числом 24 літер грецької абетки. 25-та пісня є повторенням першої. Є в нас також наші рідні акафисти. Легко пізнати їх по перших літерах пісень.

Стор. 147. Велике значення має в нашій богослужбі спів. Звідки він? Візантійський церковний спів був сирійського походження, навіть з деякими елементами жидівських синагогальних мелодій. Церковний спів прийшов до нас, на думку більшости істориків, з Візантії, разом із християнством. Цікаво, що нема в нас ні одного церковного наспіву, який можна б назвати грецьким. Про це писали такі знавці, як Ол. Кошиць і П. Маценко.

Ще до формального охрещення Руси-України (988 р.) давноукраїнські народні мелодії влилися в церковний спів. Тут, мабуть, маємо залишки Кирило-Методіївського християнства в Русі-Україні, коли там буйно почало розвиватися християнське життя в слов'янському, або руському обряді. Не тільки слов'янська мова, а й народні мелодії увійшли в літургійний ужиток тодішньої Київської архиепископії. Це було ще до князя Володимира, в роках 843 — 98, коли Русь-Україна мала свого архиєпископа (по-теперішньому — верховного архиєпископа). Наша церковна автономність, отже, дуже давня.

Стор. 182-183. Тут годилось би ще додати, що згідно зі східною традицією, Зелені свята виглядають так: неділя — Зшестя Святого Духа, Понеділок Святого Духа. Свята Пресвятої Трійці, яке чомусь подають наші календарі та їх устави, тут немає. Східна Церква врочисто святкує явлення Пресв. Тройці в день свята Богоявлення (Теофанія), або Йордану. У латинників Йордан став святом явлення Христа-Богочоловіка людям; тому їм довелось заповнити недостачу святом Пресв. Трійці. У нас є врочисте свято Йордану, тож нема потреби підбігати за латинянами і, замість Понеділка Святого Духа, впроваджувати вдруге свято Пресв. Трійці в латинському вигляді.

Стор. 192. «Устав богослужень», Рим 1944 р., виразно забороняє органи та інші музичні інструменти в Українській Церкві, як цілковито противні духові Східної Церкви, яка заставляє людей самих молитись і співати, не перекладаючи молитву на інструменти. У §10 кажеться: «Уживання дзвінків, органів великих чи малих, т.зв. гармоній виключене».

У требниковій частині бажаний був би докладний опис уділювання бодай найважливіших Тайн: хрещення, миропомазання, вінчання й оливопомазання. Це дало б якусь цілість обрядів Української Церкви і було б дуже корисне для практичного застосування священиками. І в цьому секторі, як відомо, теж великий хаос, себто безліч «приватних обрядів».

Божественна Літургія

Стор. 202. На Закарпатті до просфори додають трохи соли, як символ діяння Святого Духа.

Стор. 211. У Світлий тиждень і в день віддання Пасхи на божественній Літургії по виголосі: «Благословенно царство» — каже автор — співається воскресний тропар «Христос воскресе» зі стихами «Да воскреснет Бог». Це неправильно. На Літургії співаємо тільки тропар «Христос воскресе» тричі без стихів. Ці стихи беремо на Утренях й Вечірнях Світлого тижня.

Стор. 215. За розпорядженням архиєпископського синоду, на Літургії ектенію малу із її антифоном опускається. Відразу по мирній ектенії співаємо другу малу ектенію із її (себто третім) антифоном. «Єдинородний Сине» перенесено як закінчення першого антифона («Благовісник», II, ч. 1, стор. 42).

Стор. 217. Автор далі не бере до уваги скорочень. Те саме на стор. 231-32. Скорочення — подобаються вони чи ні — є законним наказом законної влади. У книжці, яка має на меті літургійну одностайність, треба про це згадати.

Стор. 231. Єктенія оглашених пропускається. Збережено тільки частину виголосу: «Тільки вірні, ще і ще в мирі Господу помолімся».

«Під час виголошування цього возгласу священик розгортає четверту частину антимінсу». Досі автор ніде не відмітив, коли треба було розгортати антимінс, перший, другий і третій раз. Зрештою, ця примітка зайва, бо у нас, як це стверджує сам автор, придержуючись рішення Замойського синоду, антимінс лежить поміж двома спідніми і третім верхнім покривалом, тому й відпало його розгортання в час Служби Божої (стор. 55). Розкриваємо тільки ілитон.

Стор. 232. Тут знову деяка плутанина, бо, згідно зі скороченнями, священик проказує потиху першу й другу молитву вірних та закінчує їх виголосом: «Щоб під владою Твоєю», по якому йде пісня «Ми херувимів тайно». Прошень поміж цими молитвами тепер немає.

Стор. 235. Споминання в час великого входу відбувається згідно із приписом, даним верховним архиєпископом у «Благовіснику», II, ч. 1. стор. 42: «У св. Літургіях і на всіх Богослуженнях мається поминати, після Вселенського архиєрея, „Блаженнішого архиєпископа Кир Иосифа"». Потім в кожній митрополії споминається свого «Преосвященнійшого митрополита», поза митрополичою єпархією ще відносного «Боголюбивого єпископа», а чернече духовенство додає ще своїх «Всечесніших отців» настоятелів по чину».

Такого способу споминання ми повинні придержуватися, бо воно є для нас законом, тим більше, коли прямуємо до одностайности. Всякі приватні додатки вже пора покинути.

Стор. 237. Знов та сама історія: скорочення в прохальній ектенії не беруться до уваги.

Стор. 251. Обряд «теплоти» поданий у Служебнику римського видання і в українському Служебнику 1968 р., але в дужках. Обряд цей зберігається там, де є в ужитку досі. У нас практично вийшов з ужитку.

Стор. 256. По заамвонній молитві пропущено згадку про зложення антимінсу чи пак ілитона.

Подані вище уваги, крім прикрого недогляду про воскресний хід, все це дрібні недостачі. Шановному авторові належиться признання за ясне і практичне виснення обрядових приписів богослужб в Українській Католицькій Церкві. Книжка ця повинна знайтися в руках кожного українського священика. І не тільки в руках. Вона повинна стати щоденним посібником у їхніх служіннях.

Ця книжка заповнює велику прогалину в нашій обрядовій літературі. Від часу «Типікону» о. І. Дольницького є найкращим, практичним підручником. Книжка написана так ясно, що з великою користю буде її читати теж мирянин.

Сподіваюся, що після першого видання появиться і друге, поправлене й доповнене, яке буде настільною книгою кожного українського священика не тільки в Канаді, але всюди, де тільки живуть українці і де служаться богослужби в українському обряді. Вона повинна стати основою обрядового обрядового відродження і чимало причиниться до одностайности наших богослужб у всьому світі.

о. Я. Федуник

Архиєпископ Бучко в Бельгії

Архиєпископ Іван Бучко виїхав у серпні до Бельгії, де відвідує тамошні українські церковні громади.

З ним подорожує о. д-р М. Марусин, почесний папський капелян.

НОВИНИ ПАРОХ У ТОРОНТІ

Парохом торонтської церкви св. Миколая призначений о. Іван Сиротинський.

Він буде наступником бл. п. о. Богдана Липського.

КАРДИНАЛ КУШІНГ ВІДХОДИТЬ

Кардинал Річард Кушінг, бостонський архиєпископ, 75 років, іде у відставку. Його наступник ще не призначений.

Він народився 1895 р. у Бостоні. 1921 р. став священиком, 1939 — єпископом, 1958 р. — кардиналом.

ГОТЕЛЬ У ЄРУСАЛИМІ

У Єрусалимі почали будову 19-поверхового готелю Гілтона. У готелі буде 420 кімнат, 30 двокімнатних мешкань, плавальний басейн. Будова буде закінчена 1973 року.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

✝

Централя українців-католиків Едмонт. епархії
ділиться сумною вісткою зі своїми складовими організаціями їх членством та всім українським громадянством, що в суботу, 5 вересня, упокоївся в Бозі на 71-ому році життя

бл. п. д-р Микола ЗАЛЄСЬКИЙ,

довголітній член українських католицьких організацій, кол. президент Централі Українців католиків Едмонтонської епархії, та заслужений член і працівник багатьох українських суспільно-громадських організацій.

Родині покійного висловлюємо наше щире й глибоке співчуття.

Централя українців-католиків Едмонт. епархії

✝

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО
Північної Америки, відділ в Едмонтоні
з глибоким жалем повідомляє українське громадянство, що в суботу, 5 вересня відійшов у вічність

бл. п. д-р мед. Микола ЗАЛЄСЬКИЙ

довголітній член Українського лікарського товариства. Покійний народився 10 грудня 1898 р. в Слобідці, пов. Тернопіль. Диплом доктора медицини дістав у чеському університеті в Празі. На рідних землях вів лікарську практику в Луцькому на Волині. У Канаді працював у шпиталі Кемселл в Едмонтоні. Був вояком УСС, з якими перебув всю українську війну, а опісля попав в польський полон.

В Західній Україні та Канаді був діяльним членом багатьох українських організацій та установ, а в Едмонтоні очолював Централю українців-католиків Едмонтонської епархії.

Залишив у глибокому смутку дружину Анну та дочку д-ра Христину Крав та внучку Таню, та брата Тимотея в Україні. Похорон покійного відбувся у вівторок, 8 вересня, з катедральної церкви св. Йосафата на український цвинтар св. Михаїла.

Родині покійного висловлюємо наше глибоке співчуття в її горі.

Управа едмонтонського відділу УЛТПА

АЛБЕРТА

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
20. — Ст. Павль год. 10 р.
21. — Ґлендон год. 10 р.
27. — Боннивіл год. 10 р.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
13. — Восетна
20. — Смокі Лейк
21. Різдво Богородиці — Радвей
27. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
13. — Едсон год. 9.30; Вайлдвуд год. 12.00
20. — Черґилл год. 10.00; Рочфорт Бридж год. 12.00
27. — Менлі год. 10.00

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
13. — Ст. Майкел год. 10 р.
20. — Лемонт
21. — Делф — Різдво Пресв. Богородиці
27. — Восток св. Мих. — Воздв. Чесн. Хр. — неділя год. 9 р. Всен. год. 10 Сл. Божа

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
13. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
20. — Голден год. 8.30; Голденфарми год. 10.30
27. — Голден год. 10.30

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
13. — Стар год. 10
14. Воздвиження Ч. Хреста — Скаро год. 9.30 (храм)
20. — Ярослав год. 10
21. Різдво Пресв. Богор. — Лішур год. 9.30 (храм)
27. — Скаро год. 10

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
13. — Атабаска 10; Бойл 12.30
6. вересня — Карвел 10 год.
20. — Річмонд Парк 10; Просперіті 12.30; Фрейнс 2 попол.
21. Різдво ПДМ — Атабаска 10
27. — Атабаска 9; Бойл 11.30; Ню Пайн Крік 1 попол.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
13. — Файделиті 11.45
20. — Мирнам 10; Моркемб 11.30
27. — Ллойдмінстер 10.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
13. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
14. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
20. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10
21. — Плейн Лейк год. 10
27. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10

о. М. Мартинюв
12204 - 113 Ave., Edmonton
13. — Гей Лейкс 9; Равнд Гіл 11
20. — Равнд Гіл 9; Кемровз 11
27. — Гей Лейкс 10 (празник)

Медісен Гет
27 вересня — 3 год. попол.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
13. — Редвотер год. 9; Федора 10.30
14. Воздв. Чесн. Хр. — Редвотер год. 9.00
20. — Редвотер год. 9; Вог 10.30
27. — Редвотер год. 10

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
13. — Стрий
20. — Спедден
21. Різдво Богород. — Сокаль
27. Воздвиж. Ч. Хр. — Давнінг год. 2 попол.

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
13. — Іннісфрі-місто 10.30; Ренфурлі 9 рано
20. — Менвіл
21. — Іннісфрі XI ренч
27. — Іннісфрі X ренч (празник)

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
13. — Дервент 10.00
20. — Дервент 8.30; Верміліон 7.30 вечером
21. — Енгел Лейк 10.00 — Різдво М.Б.
27. Воздв. Ч. Хр. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
13. — Норт Батлфорд
20. — Медовлейк
21. Різдво Пр. Діви — Витків
27. — Норт Батлфорд

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
13. — Сматс 10 год.
20. — Пірсон 10 год.
21. Різдво Пр. Богор. — Вонда 9-10 год.
27. — Гаврилюки 10 год.

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
13. — Кадворт 9; Твей 11; Гамболдт 4.00 попол.
20. — Дана 9; Гамболдт 11; Кадворт 4.00 попол.
21. Різдво Пресв. Богородиці — Кадворт 9; Бруно 11
27. Воздвиження Чесного Хреста (піст) — Гамболдт 9; Кадворт 11

о. А. Хоруняий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
13. — Алвена-місто 9 рано
13. — Бодварі 11 рано
20. — Ланівці 10 рано
21. — Алвена-фарми
27. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
13. — Вакав 10; Ст. Джон 11.30
20. — Вакав 9; Борщів 11
27. — Вакав 10; Сокаль 11.30

«НІКОЛИ ТАК НЕ ГОВОРИЛА ЛЮДИНА»

Христове слово

Члени найвищої жидівської влади у Христових часах, синедріону, первосвященики і фарисеї, завидували Ісусові Христові популярности, якою Він втішався в народі завдяки не тільки своїм чудам, але теж своєму навчанню. Як Ісус Христос прийшов до Єрусалиму, їм під руки, на свято шатер і натовп паломників згуртувався коло Нього та слухав Його навчання, вони післали своїх слуг, щоб ті спіймали Його на якомусь слові, ув'язнили та привели перед синедріон. Слуги повернулися, але Ісуса Христа не привели. На питання, чому Його не приводять, відповіли: ніколи так не говорила людина, як цей чоловік (Ів. 7, 46).

Слуги помилялися тільки в одному. Так, як і їхні пани, вони вважали Ісуса Христа звичайною людиною. Надзвичайним було для слуг навчання Ісуса Христа.

В чому крилася сила навчання Ісуса Христа, що притягала до Нього товпи народу з усіх сторін країни, з Галилеї і з Десятигороду, з Єрусалиму і з Юдеї, і з-за Йордану (Мт. 4, 25)?

Нинішні читачі Євангелій, виховані на т.зв. красному письменстві, яким закиданий увесь світ, а ще більше до того покликані вчені, що студіюють Євангелії, називають Ісуса мистцем слова. Ісус Христос захоплював своїх слухачів барвистою мовою, якою до них говорив, достосованою до їхніх понять і цікавою. Вистачить згадати випадок, коли Ісус Христос говорив своїм слухачам про Боже Провидіння: подивіться на птиці небесні, подивіться на лілеї в полі (Мт. 6, 26 і далі).

Народ слухав навчань Ісуса Христа з такою напруженою увагою, як мала дитина слухає чарівної казки.

Одначе сила навчання Ісуса Христа полягала не тільки у красномовності і приступності для простого народу. Слова, що виходили з уст Ісуса Христа, мали подібну силу, як та, що виходила з Нього і уздоровляла всіх, хто тиснувся до Нього і старався діткнутись хоч би країв Його одежі (Лк. 6, 19). Своїм словом Ісус Христос лікував всі душевні рани в людей. Народ дивувався навчанню Ісуса Христа так само, як і Його чудам, бо Він учив як той, що має владу, а не як книжники (Мр. 1, 22).

Чи була це правда віри, чи заповідь життя, чи обітниця, Ісус Христос завжди про них говорив певно й рішуче: направду, направду — амінь, амінь, говорю вам.

Тільки один раз народ відходив від Ісуса Христа, вражений Його обітницею установлення Пресвятої Євхаристії, а саме Його словами: коли не будете їсти тіла Сина Чоловічого і не будете пити Його крови, життя не будете, мати в собі.

Ісус Христос сказав тоді до своїх апостолів: чи і ви хочете відійти? На те відповів Йому Петро: Господи, до кого підемо; Ти маєш слова життя вічного (Ів. 6, 53 і 67-68).

Христові слова вічного життя увічнили чотири євангелисти у написаних ними Євангеліях. Хто їх слухає, читаних на богослужбах з царських дверей, приймає їх щирим і добрим серцем та зберігає їх у житті, той відкриває собі двері небесного царства і вічного життя у ньому.

о. В. Л.

ІЗРАЇЛЬ МАЄ АТОМОВУ ЗБРОЮ

Ізраїль має атомову зброю і не завагається вжити її, якби хтось хотів знищити молоду жидівську державу. Таке твердить Генсан Болдвін у книжці «Стратегія для завтрішнього дня». Книжка вийшла з друку у Ню Йорку наприкінці серпня у видавництві «Гарпер енд Ров».

Каже Болдвін: «Немає сумніву, що Близький Схід є бочкою пороху і що ЗДА мають у цьому терені поважні інтереси. Ізраїль уже є шостою в світі атомовою потугою; він має атомову зброю і здатність ужити її швидко. Ізраїль має атомові ракети, які легко можуть досягти всі арабські столиці. А нарід Ізраїлю та його уряд не завагаються вжити їх у крайньому випадку як засобу власної оборони».

Болдвін раніш працював у газеті «Ню Йорк Таймс», де писав військові огляди й коментарі.

Архиєрейські відвідини у Равнд Гилл, Алберта

Історія околиці Равнд Гилл

Місцевість Равнд Гилл, що лежить 60 миль на схід від Едмонтону, є одним з найстарших українських піонерських поселень в Алберті. Історія Равнд Гилл сягає 1900 р., коли там збудовано першу вимінну крамницю („трейінг-пост"). В 1903 р. там збудовано першу звичайну крамницю („штор") та поштовий уряд. В 1904 р. збудовано в Равнд Гилл перший млин („фід-мілл"), а в околиці розпочали видобування вугілля. В 1906 р. створено в тій околиці першу шкільну округу, а в 1907 р. збудовано першу школу. Того самого року призначено сім акрів землі під містечко Равнд Гилл. Ще того самого року розпочато будову залізниці з Кемровз до Веґревил. В тому часі розпочався розвиток містечка Равнд Гилл.

Відразу постало кілька підприємств: кооператива, бюро продажу нерухомостей („ріл естейт"), модерний млин, новий елевейтор на збіжжя, а в 1912 р. появилися на вулицях Равнд Гилл перші автомобілі.

В часі першої світової війни зголосилися до канадського війська деякі добровольці теж і з Равнд Гилл. В 1918 р. відкрито в Равнд Гилл відділ банку. Військові ветерани збудували власну залю, а в багатьох домах закладено перші телефони. В повоєнних роках у цілій Канаді, в тому й у Равнд Гилл панувала епідемія грипи („флю"), яка збирала своє жниво й здержувала всякий розвиток й тому в ті роки в Равнд Гилл був застій.

В 1920-30 р. Равнд Гилл розвивався, але в черговому десятиріччю, в часі господарської кризи Равнд Гилл, як і ціла зрештою Канада, ледви животів. Друга світова війна принесла зі собою покращання економічних відносин та збільшені можливості заробітків.

Роки 1950-1955 були ювілейними роками провінції Алберти та равндгилської громади. В 1960 р. та пізніших роках прийшли великі зміни в канадському житті. М. ін., дотеперішня форма фармування показалася неоплатною. Недостача робітників на фармах та високі кошти набуття господарських машин змушують багатьох фармерів залишати дотеперішні способи господарки й переходити на мішану господарку, або шукати загалом іншого зайняття. Молодь залишає фарми й шукає праці в місті, або кінчає студії й переходить на професійну працю. Через малий попит на вугілля позамикано копальні вугілля по малих містечках, наслідком чого люди виїздять в інші околиці шукати праці. Меншає населення містечок, а з тим й число парафіян по наших церковних громадах. А ті, що залишаються не працюють вже так успішно, як колись, хоч стараються й надалі продовжувати світлі традиції свої попередників.

Українська парафія в Равнд Гилл

Вже від самих початків в околиці Равнд Гилл поселювалися українські іміґранти, що походили головно з гусятинського та чортківського повітів. Сейчас після поселення, вони почали брати живу участь в господарському та громадському житті равндгиллської округи, а притому думали й про організацію свого культурного життя.

В 1922 р. в околиці Равнд Гилл жило вже 22 українські родини, що в 1903 р. розпочали будову власної церкви. В 1904 р. церква дістала 40 акрів землі під цвинтар. В 1905 збудовано резиденцію для священиків, яка простояла аж до 1945 р. Церкву заінкорпоровано щойно 1908 р.

Перші душпастирі, що обслуговували Равнд Гилл, були отці Василіяни. Від 1902 — 1957 р. доїздило до Равнд Гилл 19 отців Василіян, загально відомих священиків-піонерів того часу. Від 1957 р. Равнд Гилл обслуговали світські священики: о. Ю. Малий, о. А. Павлюк, о. Р. Ганкевич, о. Д. Базюк, о. М. Головатий, а тепер обслуговує о. М. Мартинків.

Нову церкву в Равнд Гилл збудовано 1925 р. в гарному стилі й на доброму місці. Та церква служить равндгилським парафіянам й досі. В 1938 р. побудовано поруч церкви простору залю.

Архиєрейські відвідини в парафії переводили: Преосв. Кир Никита Будка, Високопреосвящ. Кир Василій Ладика (1933 р.), а відтак кілька разів Преосвящ. Кир Ніл. Минула візитація була 1962 р.

В часі найкращого розвитку парафія мала 60 членів. Тепер має понад 40. Богослужби відправляються три рази в місяць. До парафіяльної округи Равнд Гилл належать ще церкви в Кемровз, Гей Лейкс та Тофілд (тепер там немає відправ).

Цьогорічні архиєрейські відвідини

Цьогорічні архиєрейські відвідини парафії в храмовий празник відбулися величаво. Був гарний, соняшний день, як Преосв. Кир Ніл прибув до Равнд Гилл. Владику привітала при гарно прибраній брамі процесія зі священиками та церковним комітетом у складі: Павло Бойчук, Марко Зенюк і Володимир Стрільчук. Найстарший член парафії Йосиф Проціків підніс Владиці хліб і сіль. При вході до церкви Преосв. Владику привітав місцевий парох о. М. Мартинків та передав ключі від церкви.

В архиєрейській св. Літургії співслужили з Владикою о. В. Ваврик ЧСВВ, о. О. Захарієсевич, парох Голден та о. М. Мартинків. Пристоящими були внуки піонерів Евген Стрільчук і Иосиф-Аллен Щербанюк. На Службі Божій було дуже багато вірних, з яких поважне число приступило до св. Тайн. Під кінець Служби Божої Владика виголосив празничну проповідь, а відтак, після многоліттсвій, всі вірні з процесією та Преосвящ. Владикою й духовенством пішли під ювілейний піонерський пам'ятник, де відслужено водосвяття, а відтак Владика поблагословив овочі. В часі богослужб співав місцевий хор під орудою Павла Калявського та Антона Маслянки, а дякували Іван Стечинський та брат Адріян ЧСВВ з Мондер.

Відтак відбувся в парафіяльній, гарно відновленій, залі святковий обід, в часі якого о. парох привітав Преосв. Владику, священиків та гостей та подякував усім за працю та старання в приготуванні празничного торжества та прийняття. Опісля членкині місцевого ЛУКЖ, що приготовили празничний обід, привітали Владику від себе. П-на Иосифа Стрільчук піднесла Владиці прегарну китицю квітів, а п-і Стефанія Стрільчук вручила Владидці празничний дарунок.

В свойому кінцевому слові Преосвящ. Владика висловив радість та милі спомини про парафію Равнд Гилл та її розвиток від самого початку існування до теепрішних часів та поблагословив працю парафії на дльший розвиток.

о. М. М.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

В ЕДМОНТОНІ

В. Гавриш

До Едмонтону я приїхав у листопаді 1913 р., знайшов собі мешкання і застановлявся, що мені дальше з собою робити. Я вже мав троха заощаджених грошей і міг мешкати через цілу зиму в місті й нічого не робити.

Я записався до товариства "Боян", що було зорганізоване при тодішній греко-католицькій парафії. Головою "Боян" був тоді Олекса Шиба, який був добрим провідником й тішився великою пошаною у всіх. До "Боян" належало досить багато молоді, яка часто збиралася на сходини та вчилася співати пісень та підготовляла аматорські вистави.

За мене перша вистава була про нашого студента Січинського, що вбив був галицького австрійського намісника польського графа Потоцького, за якого влади ділялися великі надужиття при виборах. На жаль, я забув її назву. В тій виставі навіть мені дали якусь невелику ролю. Великої я не брав, бо то був мій перший виступ на сцені й я не мав відваги йти на сцену з якоюсь більшою ролею. Вистава відбулася в англійські "Сепарат галл" при 103-ій вулиці, на південь від Джеспер евеню, при битком набитій залі. Вистава всім сподобалася, а особливо те місце, де Січинський вбиває Потоцького за ті кривди, які польська адміністрація Галичини, під австрійським покровом, робила українським селянам. Всі відчули, що то була помста за цілий нарід...

Після тої вистави ми сходилися дальше на сходини, де все було щось цікавого. Так було через цілу зиму, яка мені проминула дуже скоро.

Знову на залізниці

З початком квітня я почав розглядатися за працею й знайшов знову працю на залізниці, при т.зв. "кайбел ґенґ", на новій лінії, яку будували з Едмонтону до Лек-ла Біч. Нас працювало там чотирьох. Наша праця полягала в тому, що ми мали відчиняти двері ваґона, в якому був пісок. Пісок висипався, а за поїздом на линиві йшов великий плуг, який розсував пісок на оба боки. За плугом йшли робітники з "екстра ґенк-у", розсували пісок й рівняли його, а другі вдоптували його під пороги ("тайзи"). Як пісок висипався з ваґона, ми мали тоді його замкнути. Після опорожнення всіх ваґонів, ми верталися до того місця, де набирали пісок. Там механічна лопата ("стім-шуфля") ладувала його до ваґонів, ми відтак знова їхали й його розсипали. Робота була легка й приємна.

По дорозі до Лак ла Біч, куди ми будували залізницю, було вже чимало наших фармерів, що позабирали фарми майже аж до самої місцевости Лак ла Біч.

В Еґрімонт фармував Грицько Хізань. В нього було кілька гарних дівчат. Найстарша Паранька була дуже гарна, але вона вже мала парубка Миколу Мендрика, що тоді був форманом на секції в Еґрімонт. Він дуже був заздрісний за Параньку й нікому не дозволив навіть заговорити до неї. Він з нею відтак одружився. Микола та Паранька відтак перебралися жити до Едмонтону, купили великий чиншовий дім ("румінґ гавз"), в якому в часі господарської кризи (депресії) неодин українець дістав ложку теплої страви даром. То була дуже чесна й солідна родина, були добрими членами церкви св. Івана, жертвували радо не лиш на церковні, але й на національні цілі, виховали дуже гарно своїх дітей та були щирими українськими патріотами. Никола вже упокоївся, а Паранька ще живе й держиться добре...

Стаю стрижієм

На тій праці я був до 1 листопада 1914 р. То вже був час першої світової війни. Нас всіх, колишніх австрійських громадян уважали за ворогів й ми всі мусіли реєструватися в поліції (Мавнтед поліс). Я вже й так спізнився, бо був на праці і йшов до реєстрації троха зі страхом. Реєстрацію неприязних чужинців, як нас називали, переводив дуже ввічливий наш чоловік, що називався Махній. Як я прийшов до нього, він дуже чемно й лагідно запитався мене де я був, що скоріше не зголосився до реєстрації. Я йому росказав, де я був і що робив. Він виписав мені зараз реєстраційну картку і пояснив, коли я маю приходити голоситися до нього, а, як буду виїздити з Едмонтону, то мушу в Едмонтоні виреєструватися, а зареєструватися в поліції на новому місці. Запитався мене ще на кінці, чи я його добре зрозумів і чемно попращався зі мною.

Я вже передтим постановив собі, що залишуся напостійне в Едмонтоні. Але за роботу було тяжко, тому я рішився стати стрижієм ("барбером"). Я пішов до школи для стрижіїв, розглянувся й там мені досить подобалося. Я таки відразу записався на курс. Нав-

(закінчення на 8 стор.)

СРІБНИЙ ПОДРУЖИЙ ЮВІЛЕЙ МАРТИНА І ҐЕНІ БОДНАР В ЕДМОНТОНІ

Мартин і Геня Боднар

Кліша: власність ювілятів

В суботу, 18 липня, відоме українське подружжя Мартина та Геня Боднарі відзначили врочисто срібний ювілей свого подружого життя. Врочистість розпочалася молебнем, що його в катедральній церкві св. Иосафата відслужив катедральний парох о. Ю. Ковальський, який відтак й поблагословив ювілятів з нагоди їхнього 25-річчя. На молебні були приявні родина та дружби й дружки ювілятів.

Ювілейне прийняття відбулося в гарно прибраній залі Норвуд Ліджен, в якій зібралося поверх 180 гостей — родини, приятелів та знайомих п-ва Боднар. Господарем прийняття був д-р В. Байрак, який колись, як п-во Боднарі залишали УКЮ, вручив був їм дарунок.

Ювілятів привітали при вході до залі гучними оплесками. Відтак ювілятів запроваджено до гарно прибраного головного стола, за яким, окрім них засіли дружки та дружби з їхнього весілля. Дружки: Геня Паліїчук, ляйко та Стефанія Лука- Ольга Мекевой, Кароліна Ма- вецька. Та дружби: Никола Боднар, Петро Семенюк і Васиь Стреп та дівчина, що несла при вінчанні вельон — Вероніка Кісілевич.

За головним столом сиділа теж мати ювілятки Анна Гамерник та мати ювілята Софія Боднар-Шандро.

Прийняття розпочалося молитвою, що її проказав катедральний парох о. Ю. Ковальський. Після того віс тост в честь ювілятів брат Мартина Николай, який згадав, що він був тоді якраз вернувся з війська, як Мартин познайомив його зі своєю нареченою Генею Гамерник. Після того відбулася вечера, а по вечері перший промовляв о. Ю. Ковальський, який від імені катедральної парафії привітав ювілятів та склав їм признання за їхню жертвенну працю в парафії та парафіяльних організаціях. Обоє ювіляти є не лиш зразковими парафіянами катедральної церкви, але й беруть живу участь в діяльності парафіяльних організацій, зокрема п-і Геня в Другому відділі „Доброї волі", де вона була через два роки головою, а позатим є постійно членкинею управи, а п. Мартин в катедральному товаристві мужчин, де рівнож був головою, а позатим майже постійно є членом управи. Також їхня доня Іванка, тепер одружена Вероба увесь час виростала під крилами катедральної церкви, де була членкинею Марійської дружини та катедрального відділу УКЮ. Свій привіт закінчив катедральний парох побажанням всього добра та многих літ.

О. д-р М. Сопуляк промовляв від імені керівництва, працівників та численних передплатників і читачів „Українських Вістей", в яких п-і Геня працює поверх 20 років, а для багатьох з яких вона й досі залишилася „нашою малою дівчиною Генею". Він склав їй подяку за ревну й віддану працю для газети та побажав, щоб вона ще довгі роки залишилася тою „нашою молодою Генею", якою її від довгих років знають передплатники газети, що відвідують видавництво „Українських Вістей".

З черги д-р Байрак відчитав привіти, що наспіли на ювілей. Преосвящ. Владика Кир Ніл складаючи свої побажання, відзначив працю ювілятів в катедральній парафії, Українському Домі та різних організаціях, де вони вкладали свою віддану, безстережну й повну посвяти працю, через що здобули собі у всіх щирість, прихильність та загальну популярність. Свої побажання Владика закінчив подякою від Едмонтонської єпархії, „для якої обоє ювіляти багато напрацювалися". О. митрат В. Лаба, що вітав ювілятів від себе та перешкодженого прибути на врочистість о. д-ра П. Качура, вітав ювілятів як прикладне подружжя та таких же батьків та прикладних парафіян і громадян. Дальші привіти наспіли від управи Другого відділу „Доброї волі", від п-ва П. і О. Саварин, п-ва Р. і Л. Осташевських, п-ва І. і А. Бумбак, В. і С. Гардзілевичів та В. і Е. Ювзак.

Відтак д-р Байрак переказав коротко життєпис ювілятів по-англійськи, а дочка ювілятів Іванка по-українськи.

Ювілятка є дочкою українських піонерів Іллі Гамерника, що приїхав до Канади з села Бовдури, пов. Броди, та Анни Щерби, що приїхала з Черношувич, пов. Львів. Ювілятка вродилася в Едмонтоні, де й покінчила школу.

Ювілят прийшов на світ в Ст. Пол в родині піонерів Михайла, що приїхав із села Колодяни, пов. Чортків, та Софії Чорної, що приїхала з села Гадинківці, пов. Копичинці. До школи ходив він в Ендрю, а опісля в Едмонтоні, де й познайомився зі своєю дружиною. Вінчав ювілятів покійний о. М. Горішний в старенькій церкві св. Иосафата 1945 р. Після вінчання Мартин працював на різних роботах, а від 1955 р. є одним із розвагових („рекреейшен") директорів міста Едмонтону. Ювілятка з малою перервою працює увесь час в „Українських Вістях".

Попри свої щоденні зайняття ювіляти мали час на громадсько-суспільну працю. Ще молодим хлопцем ювілят був членом, місто-головою та головою місцевого відділу УКЮ, а відтак головою єпархіяльної та крайової управи УКЮ. Був він постійно членом різних єпархіяльних комітетів. Опісля був членом різних комітетів та головою катедрального товариства мужчин. Був одним із основників українського відділу Канадського Леґіону Норвуд Ліджен та перший зорганізував великі розиграші-бінґа для Норвуд Ліджен, а опісля й для Товариства мужчин. Ювілятка була юначкою членкинею Марійської Дружини та УКЮ, а опісля постійно членкинею Другого відділу „Доброї волі", в якій була два роки головою, а передтим й потім постійно членкинею управи. Обоє ювіляти співали в катедральному хорі та хорі УНДому та брали участь в концертах та виставах УНДому з якими виїздили й поза Едмонтон.

Обоє були зразковими парафіянами катедральної церкви та допомагали багато в переведенні різних парафіяльних імпрез.

Ювіляти виховали гарно свою доню Іванку, яка рівнож брала живу участь в діяльности парафіяльних організацій УКЮ та Марійської Дружини, а тепер є скарбничкою Централі Українців Католиків Едмонтонської єпархії. Вона закінчила Албертський університет зі ступнем Бі-Ед і тепер вчителює. Вона є членкинею славного танцювального ансамблю „Шумка", з яким їздила на виступи на „Експо-67", до Оттави, Монреалю та ЗДА. Тепер вона одружена з Брусом Виробою і вчителює. Навчає вона рівнож дітей в рідній школі катедральної парафії.

Свою промову закінчила Іванка Вироба подякою батькам за гарне виховання та побажала від себе та свойого чоловіка їм усього добра, а відтак передала дарунок від усіх приявних: порцелянову столову заставу. Окрім того дарунки передали: Геня Паліїчук, Кароліна Маляйко, Стефанія Лукавецька, Вероніка Кісілевич, тета Марія Стреп, Христина Салук, та похресники: Маргарита Федина, Еміль Лесюк та Рікі Кучер.

Ювілят подакував від себе та від своєї дружини своїй дочці та зятеві за приготування гарного прийняття, а гостям за участь у прийнятті, за побажання та дарунок й запевнив, що й надалі буде старатися працювати в суспільно-громадських організаціях, як працював і досі.

Прийняття закінчено молитвою, що її проказав о. д-р М. Сопуляк. Після того відбулася забава з танцями, що, серед милого настрою, протягнулася поза північ.

З нагоди ювілею бажаємо п-ву Боднарам всього добра та многих і многих літ. **(УВ)**

Едмонтон, Алберта: — похорон бл. п. Костя Тхіра

бл. п. Кость Тхір

У вівторок, 4 серпня ц.р., упокоївся в Бозі бл. п. Кость Тхір, церковний півець катедрального храму св. Иосафата в Едмонтоні.

Покійний народився 10 травня 1898 р. в Яструбичах, сокальського повіту, в Україні. Вже в юних роках найміліші були йому дві дороги: до церкви й до читальні. Залюбки брав він участь у всіх богослужбах та співав у крилосі, вивчаючи церковні напіви. Належав він до гуртка національно свідомої й патріотичної молоді. На 17-ому році життя його покликано до австрійського війська й він пішов на фронт.

У першій світовій війні боровся він на найбільш небезпечних фронтах: сербському та італійському, на якому й попав у полон. Після звільнення з полону поспішив він у лави української армії, з якою перебув усю її недолю, аж до тифу включно.

Після війни повернувся в рідне село й одружився. Бажаючи поліпшити матеріяльні обставини родини, яка збільшилася донечкою, він виїхав до Канади. Та роки важкої господарської кризи в Канаді не дозволили йому скоро доробитися майна, як він сподівався. Хоч він фармував у околиці Глендон і працював по різних роботах у Алберті, не міг заощадити стільки, щоб було з чим повернутися до родини. Тимчасом вибухла друга світова війна, що принесла чергову окупацію й поневолення України ворогами і разом з тим згасла остання іскорка надії повернутися в рідне село. Одинокою розрадою для покійного залишилася праця для Церкви.

Бл. п. Кость замешкує в Едмонтоні, де катедральний храм св. Иосафата стає його прибіжищем. Через кілька років виконує в ньому обов'язки сторожа, а позатим через ряд років помагає в дяківстві. Тільки під час недуги, або виїзду поза Едмонтон не було його в церкві. Зрештою можна було чути його спів на всіх богослужбах, так, що покійний міг сказати словами псальмопівця: „Я буду співати Господеві, поки мойого життя"...

Покійний радо служив не лише з парафіяльними священиками, але радо співав теж і з другими священиками похорони, вінчання та інші відправи. Загалом радо помагав усім, хто потребував його допомоги. Тому втішався загальною прихильністю та пошаною серед усіх, що його знали. Туга за родиною, про яку завжди пам'ятав й якій помагав, чим міг, в'ялила його серце й накінець недуга серця поклала край його життю.

В п'ятницю, 7 серпня, о. Ю. Ковальський, о. В. Волошин та о. П. Шиндюк відслужили, при участі декількох членів родини покійного та багатьох вірних, панахиду, до якої співав хор „Думка" під управою п. М. Іваника, а після якої сказав похоронне слово о. В. Волошин. В суботу, 8 серпня, відбувся похорон зі св. Літургією, на якій співали дяки з едмонтонських церков, під проводом катедрального дяка Василя Зіньчука, а о. Ковальський попращав покійного від парафії.

Похоронено покійного Костя на цвинтарі св. Михаїла, в гробі, про який він заздалегідь постарався. Після похорону відбувся в катедральній залі поминальний обід. В часі обіду згадав покійного теплим словом катедральний дяк В. Зіньчук. Під кінець обіду переведено збірку, на якій приявні склали 33.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Костеві вічна пам'ять.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ,
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна гарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
П. Остапчук - керівник
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674

Сторінка Саскачевану

SASKATCHEWAN PAGE
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
РІК 5. Телефон: 242-6364 Ч. 14
Редагує: Анна Марія Баран

Сен. П. Юзик з дружиною і през. СКВУ Й. Лисогір були в Саскатуні

В неділю, 26-го липня, українська громада міста Саскатуну мала незвичайну і рідкісну нагоду вітати у себе чільних осіб нашого життя в особі сенатора Павла Юзика і президента Світовгого конгресу вільних українців та президента Українського Народного Союзу — Йосифа Лисогора. Достойні гості відвідали Саскатун в часі своєї поїздки по західній Канаді від рамени УНС, в якому сенатор П. Юзик є заступником головного предсідника на Канаду.

Зустріч відбулася в домі Осередку молоді при катедрі св. Юрія. Його відкрив п. Л. Вовк, як секретар місцевого відділу УНС. На цій діловій зустрічі приявні мали нагоду вислухати думку сенатора про актуальні справи нашої спільноти в Канаді. Сенатор, що промовляв перший, відмітив три важливі справи, а саме конституція Канади, що в комісії, яка її підготовляє сенатор Юзик з членом. Двомовність і двокультурність Канади, що уважається за зневагу третього елементу Канади, який вклав багато своїх зусиль в розбудові Канади й тому не хоче стати громадянами другої кляси. І вкінці розбудування нашого громадського і особистого життя на добрій фінансовій базі, яка під цю пору має велике значення для особистого і громадсько-культурного росту і успіху. Й. Лисогір підтвердив важливість сказаного сенатором і підкреслив, що час остаточного оформлювання канадської конституції є незвичайно важливий для всієї української спільноти. Забезпечені конституцією права захоронять нас від можливостей дискримінації. Вони в майбутньому дадуть можливість ними користуватися, а не постійно їх добиватися. Того вечора промовляв теж п. Б. Зорич — директор канадської канцелярії УНС, який приїхав до Саскатуну в ділових справах УНС кілька днів передтим.

В рамцях короткої дискусії від місцевого відділу Комітету Українок Канади привітала гостей голова відділу п-і А. М. Баран. Вона зокрема висловила радість з приводу приїзду в родинні сторони дружини сенатора пані Марії Юзик, якій передала привіт від організованого жіноцтва міста Саскатуну. Після зустрічі всіх приявних вгощено перекускою, яку приготовили членкині катедрального відділу ЛУКЖ під проводом пані Р. Шинкарук.

В часі товариської дискусії дружина сенатора п-і Марія Юзик розказала приявним про пляни будови нової української церкви в Оттаві. Вже закуплено під будову площу, поруч старої церкви, яку оттавська українська громада бажає перебудувати для організаційних потреб громади. Площа є в гарному положенні, куди обов'язково переїзджають всі відвідувачі Оттави. Про ці пляни наша дорога гостя розказувала з немалим ентузіязмом. Її задушевним бажанням є, щоби Господній храм української спільноти в столиці Канади, блестів красою рідного стилю ззовні і всередині, а зокрема, щоби в ньому проявив себе глибоко молитовний дух, що ним так дуже відзначує себе українська спільнота.

Розказуючи про те п-і Юзик відкрила свою підручну торбинку та продавала базарові книжечки-розігравки на будову церкви. Приявні пані-членки місцевих організацій радо купували книжечки та приобіцяли розказати іншим про благородні заходи п-і Юзик, та про потребу допомогти їй та всій українській оттавській громаді зреалізувати велике діло.

Щойно пізнім вечером ми попрощали наших достойних і дорогих гостей в далеку дорогу на схід Канади, особливо сердечно прощаючи президента Світового конгресу вільних українців п. Йосифа Лисогора, який оце вперше загостив до нашого Саскатуну.

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 242-8658

Пластові табори над "Свічковим озером"

Пластові табори саскатунської пластової групи відбулися цього року в днях від 5 до 12 липня над „Свічковим озером" (Кендел Лейк), 135 миль на північний схід від Саскатуну. Всіх учасників було 35, 29 зі Саскатуну і по 2 особи з Ріджайни, Принс Алберт і Канори.

Командантом табору юнаків, „Піонерська хата", був пластун юнак Богдан Жеребецький, командантою табору юначок, „Українські лісовики", була пластунка юначка Делвіна Войтович. Табори відбулися під шатрами, які мали свої назви — в юнаків назви міст України, в юначок назви рік України. Оба табори вибрали собі за спільного патрона великого українського князя Володимира Мономаха.

В програмі занять применено гасло для цьогорічних пластових таборів „Шляхами піонерів" так, що проведено ряд гутірок, зайнять, відповідних пісень і контесту на теми — „Земля моїх батьків" і „Українське поселення в Канаді". Першу тему підготовила і практично перевела Оксана Лазурко з Канори, Саск., студентка університету, а другу тему пластунка юначка Катруся Воробій з Ріджайни. Пам'ять основоположника Пласту д-ра Олександра Тисовського вшановано під час одноденної прогульки. В програму на 7 липня, свято св. Івана Хрестителя, включено купальські обряди. Опікуном і капеляном таборів був о. Володимир Івашко. Транспортом занимався п. Стефан Войтович, голова Пластприяту.

В неділю, 12 липня, на закінчення таборів, прибуло зі Саскатуну понад 50 осіб. Підчас св. Літургії співав катедральний хор св. Юрія під управою п. Святослава Чепиги. Комітет пань з Пластприяту і пані з відділу ЛУКЖ угостили таборовиків і гостей смачним обідом. Під час кінцевої ватри, яку присвячено піонерам, виголосив доповідь пластун юнак Богдан Жеребецький, від Пластприяту промовляв п. д-р Степан Дершко, а пластуни і пластунки, в українських народних одягах виконали вдатно народній танець.

Молодь пластової групи зі Саскатуну, на жаль, не могла взяти участи у пластових таборах і святкуваннях з нагоди 100-річчя провінції Манітоби. Причиною цього була зміна речинця в манітобських таборах, як також і те, що більша частина юнацтва зі Саскатуну мусіла перевести підготовку до їхнього виступу в програмі фестивалу в Давфині, якраз тоді, коли відбувалися спільні табори в Манітобі.

ПІСЛЯ ВІДПОЧИНКУ ЗНОВУ ДО ПРАЦІ

Час літнього відпочинку проминув скоро. Аж надто скоро. Шкільна молодь повернулася до своїх шкільних зайнять. Прийшли вписи до рідних шкіл і садочків, відновлено проби місцевих хорів, а організації відбувають почерзі свої сходини, плянуючи свою діяльність на час найближчих місяців, а то й на цілий діловий рік.

Та чи справді на час літа в нашій саскатунській громаді і епархії було залишено всю діяльність? — В громадській роботі та в парафіях не може бути відпочинку-перерви, то рівнялося б застойові, а того неможе бути в ніякій спільноті, яка бажає постійного росту і нових досягнень у своїм релігійнім і громадськім житті. Тому то насправді того літнього відпочинку не могло бути і в нас.

В часі літа наш Владика Преосвященний Кир Андрей відвідав ряд своїх парафій, почавши з місяця липня. Він був у: Йорктоні, де відбулися священичі свячення о. Методія Кушка, в парафії Арран — де врочисто відзначено празничний день парафії. Величавий празник з участю Владики був у Канорі, в Бекенгем і Мус Джо, а дальше архиєрейські відвідини в парафіях: Келлигер, Таффнел, Красне, Бенкенд, Естеван, Брадвю та Бруно. Щоб лише ті парафії відвідати в нашій просторій Саскачеванській епархії, треба проїхати автом не сотки, а тисячі миль. Окрім згаданих відвідин, Владика відбув ряд конференцій з учителями католицьких шкіл, священичі конференції Епархії, а дальше наради в Саскатуні і поза Саскатуном в справі дня помісности Української Католицької Церкви, на які Владику миряни запрошували, в справі окружних з'їздів Централі українців католиків епархії, та ряд інших нарад і завдань, які Владиці треба було виконати в часі літніх „вакацій" без огляду на час спеки чи простору. Надходить час окружних з'їздів в нашій епархії. Поруч із Владикою постійно діють проводи наших організацій: БУК, ЛУКЖ і УКЮ. Бо то їхні окружні з'їзди.

Організоване життя сьогодні домагається основних змін метод його діяльности. Наростають щораз то важливіші і тяжчі проблеми вдержати членство і його діяльність в організації. Проблеми нашої Української Католицької Церкви її патріяршого завершення і вдержання чистоти рідного обряду, а дальше у всеканадській площині справи остаточного завершення конституції Канади, в якій наша спільнота бажає забезпечити збереження своїх культурних надбань та рівнорядности і для канадців не англосаксонського і не французького походження. Відповідь на всі ті питання має дати загал нашої спільноти, а зокрема поодинокі організації. Заповіджені окружні з'їзди Централі та її складових організацій мають бути допоміжними в тому.

Централя Українців Католиків Саскачевану зі своїми складовими організаціями зі своїм Владикою, числять на повну піддержку наших громад в заплянованих з'їздах. Сподіються теж численної участи не лиш у з'їздах, але і в порадах, які допомогли б Централі сповнити її завдання. Лише спільною думкою, та ділом і спільною свідомістю наших завдань можемо дати гідну відповідь вимогам нашого важливого часу.

В столиці Саскачевану Ріджайні відкрито «Осередок мистецтва»

В понеділок, 24 серпня ц.р. остаточно закінчилася одна з неприємних історій для столиці Саскачевану Ріджайни. Того дня, точно три роки і 54 дні після святкування сторіччя Канади, офіційно відкрито в Ріджайні будинок "Осередок мистецтва Саскачевану". Той осередок запляновано ще 1962 р. та, з різних причин, а головно браку грошей, будова не поступала вперід. Протягом довгих років стирчали металеві рами будинку, що їх огірчені жителі Ріджайни називали місцем забави для мавп ("монкей барс"). В 1967 р. прем'єр Саскачевану Р. Тачер перебрав справу будови того будинку і коштом вісім мільйонів долярів остаточно будову закінчено. Будинок має головну авдиторію з 2,050 сидячих місць та малу театральну залю з 400-500 сидячих місць.

Майже всі місця в головній авдиторії були зайняті публикою в святочному одязі в часі офіційного відкриття будинку "Осередку культури", що його довершив губернатор Канади Міченер. Серед визначних гостей були жінка губернатора Канади пані Міченер, кол. прем'єр Канади Діфенбейкер з дружиною, прем'єр Саскачевану Тачер з дружиною, посадник міста Ріджайни Бейкер з дружиною та інші.

• **В Омага**, Небраска, викликали полісменів до якоїсь жінки, яка жалілася в телефоні, що на неї напали грабіжники. До вказаного дому приїхало 8 полісменів. Коли ввійшли до незамешкалого дому, знайшли валізку, яка, порушена, вибухла. Один полісмен згинув, а 7-ох поранених.

ГОСТІ З ФРАНЦІЇ

З Франції, з міста Тулюзи, загостили до Саскатуну панство Володимир і Ольга Ковальчуки. В неділю, 9 серпня ц.р. в приміщенні ЛВУ "Дніпро", відбулися товариські сходини — зустріч з перекускою, щоб привітати гостей. Понад 40 осіб вислухали розповіді п. В. Ковальчука про те, як живе і громадсько працює українська спільнота в Тулюзі. Хоча то скромна громада, всього кільканадцять родин, то всежтаки вони мають поважні досягнення.

Перед кількома роками одну з вулиць Тулюзи названо "Україна". Заходами тієї громади збудовано й прикрашено "Український вівтар" у славному відпустовому місті Люрді. А тепер реалізується плян будови пам'ятника Тарасові Шевченкові при вулиці "Київ", в одній з новіших дільниць тього старинного міста. Та великі осяги українців у вільному світі, треба завдячувати передовсім п інж. Сергієві Пащенкові, о. Василеві Приймі та п. Володимирові Ковальчукові.

На вищезгаданих сходинах визначено зі Саскатуну дві особи, як представників до комітету будови пам'ятника Т. Шевченка в Тулюзі, а саме п. Володимира Шарка і п. Михайла Козака, земляка і шкільного товариша п. Ковальчука. Запляновано грошеву збірку на той пам'ятник. Всіх охочих помогти у тому благородному і почесному ділі інформуємо, що гроші на ту ціль треба слати на адресу Кредитової Спілки "Нова Громада" в Саскатуні, заввагою, що жертва призначена на пам'ятник Т. Шевченка в Тулюзі.

Адреса Кредитової Спілки:

The New Community Credit Union Ltd.
313 - 20th St. West,
Saskatoon, Sask.
(For T. Shevchenko Memorial Fund — Toulouse)

Фрагмент з урочистості хрищення вулиці „Україна" в дільниці Фаурет міста Тулюзи у Франції. Промовляє п. Сімон, член міської ради міста Тулюзи, поруч із квітами в руках пані Сімон, хресна мама вулиці. Відкриття вулиці було попереджене Архиєрейською Службою Божою, яку відслужив Преосвященний Кир Володимир (Маланчук), Апостольський екзарх для українців у Франції. В часі відкриття вулиці Голова Взаємної Помочі Українцві в Тулюзі передав щадничу книжечку для першої дитини народженої при вулиці „Україна", Книжечку одержав хлопчик Силвен Шевальє. На 20-тому році життя Силвен буде мільйонером. То перший раз в західній Европі місто погодилося назвати одну зі своїх вулиць іменем „Україна".

Вісті з Саскатуну

Повідомлення з єпископської канцелярії:

13 вересня — година 10:00 ранку — Архиєрейська св. Літургія і візитація в Естеван, Саск.
година 5:00 попол. — Архиєрейський Молебень в Бродв'ю, Саск.

19 і 20 вересня — година 10:00 ранку — Архиєрейська св. Літургія в церкві св. Василія в Реджайні з нагоди окружного з'їзду Централі Українців Католиків Саскачевану, що відбудеться в Реджайні 19 і 20 вересня.

В програмі нарад з'їзду доповіді:
1.: Зв'язок з молоддю через Церкву, родину й суспільство — доповідь виголосить Сестра Касіяна ПНДМ
2.: Про зберігання й проектування традицій нашої Церкви й народу - св. Літургія і спів — доповідь виголосить учителька п-а Анастазія Жук.
3.: Покликання до кращого християнського життя в родині, громаді й манастирі — доповідь виголосить п-і д-р С. Потоцька. Гість п-а І. Малицька, голова Крайової управи ЛУКЖ Канади.

26 і 27 вересня — година 10:00 ранку — Архиєрейська св. Літургія в Йорктон, Саск., з нагоди окружного з'їзду Централі Українців Католиків Саскачевану. Доповідь на повищі теми виголосять:
1.: Керівник Саскачеванських шкіл п. П. Воробець
2.: Проф. Юрій Лазурко
3.: Проф. Стефан Корбинський

4 жовтня — година 9:00 ранку — Архиєрейська св. Літургія в Принс Алберт з нагоди окружного з'їзду Централі Українців Католиків Саскачевану. Доповіді на повищі теми виголосять:
1.: Вп. п. В. Подолюк, Інспектор Католицьких Шкіл в Саск.
2.: Вп. п. Ю. Лазурко, професор.
3.: Вп. п-і А. Баран зі Саскатуну.

5 жовтня — Преосвящ. Кир Андрей візьме участь в конференції Канадського єпископату в Оттаві.

3 і 4 жовтня — година 10:00 ранку — Архиєрейська св.
1.: Керівник Католицьких шкіл Саск. п. В. Подолюк
2.: П-і Марія А. Баран
3.: П-і А. Дудар

Табори СУМ в Саскатуні

"САСКАЧЕВАНСЬКА ДІБРОВА" ІМ. ГЕН. ЧУПРИНКИ

Спілка Української Молоді влаштувала цього року в саскатунській українській оселі свої табори, що прийняли назву "Саскачеванська діброва" ім. генерала Тараса Чупринки.

Табори відбулися від 5 до 13-го липня. Команда табору складалася зі старших юнаків і юначок. Командантам був Амброзій Королевич, Іван Горбай — бунчужний, Тамара Гричух — ройова, Богдан Кузьма — ройовий, Донна Пасічняк — писар, Маруся Данилів — мед. сестра. Головним виховником сумівської молоді в часі табору був голова батьківського комітету п. Степан Кузьма, а його заступником — п. Михайло Горбай — головним адміністратором табору і господарем. Таборовою кухнею займалися пані з ОЖ ЛР" під проводом пані Королевич і пані Горбай. На таборового лікаря запрошено — д-ра М. Крочака.

Двадцять учасників табору разом з командою таборували частично в шатрах, а частинно (наймешні) в палатках. В програмі табору було, окрім практичних виховних зайнять, вивчати історію життя і чину оРмана Шухевича — генерала Тараса Чупринки, що й було гасолм табору.

Табори розпочато і закінчено ватрою. Зокрема святочне було закінчення таборів, присвячення двадцятій річниці трагічної смерти сл. п. генерала Чупринки. Рано в день закінчення о. декан П. Криворучка, що був запрошений на капеляна табору, відслужив торжественну Службу Божу, до якої відповідала спільно вся сумівська молодь, а опісля всі приступили до святих Тайн. Вечором в годині шостій в залі таборового будинку була святочна академія. Академію відкрив Богдан Кузьма, після чого приявні вшанували пам'ять сл. п. генерала Чупринки, однохвилинною мовчанкою шість наймевших сумівок проказали молитву, а коротку змістовну доповідь чітко виголосив п. Степан Кузьма. Кожна сумівна і сумівець зпоміж учасників табору гарно сказали бодай кілька рядків вірша чи прози в пам'ять Командира, а в міжчасі співали повстанські пісні.

Академію закінчено відспіванням "Не пора".

Після академії на площі табору що є окружена густим лісом, влаштовано пращальну ватру, в часі якої кількох учасників табору, головно із проводу СУМ, підвищено до вищого ступня. Після форманої частини ватра проходила в свобідному, товариському настрої. У ватрі, як теж і програмі цього кінцевого дня таборів взяли участь гості та родичі учасників табору.

Пізною ніччю, далеко поза 10:30 годину, простелилось по "Саскачеванській діброві" зворушливе "ніч іде"... То молодь СУМ, прощала "діброву" до свого чергового приїзду, а після того, оновновлена й скріплена в почуваннях і свідомості своєї національної приналежності, роз'їхалась до своїх домів з одним тільки докором, що табори були закороткі.

УЧАСНИКИ ТАБОРУ СУМ — „Саскачеванська діброва ім. генерала Тараса Чупринки". Зліва: адміністратор табору п. М. Горбай, булавний Юного СУМ в Саскатуні п. М. Бойчук; зправа: головний виховник п. С. Кузьма, бунчужний — І. Горбай і комадант таборів п. А. Королевич.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

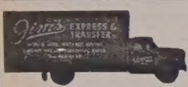

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Рибальські розмови

Федеральний міністер риболовлі Дж. Дейвіс повідомив, що СССР погодився вияснити справу зударів советських рибальських суден із канадськими на західному узбережжі Канади. В тій справі відбудеться в Оттаві конференція представників Канади та СССР. До участи будуть запрошені теж представники канадських рибалок із західного узбережжя Канади, яких судна бувають жертвою зударів із советськими рибальськими суднами.

—o—

ГУМОР

Французький письменник і філософ Монтель, сидячи в товаристві, зауважив:

— Мабуть, у світі найсправедливіше розподілено розум.

— З чого це ви взяли? — запитали його.

— Звісно, — відповів Монтень, — адже ніхто не скаржиться на брак розуму!

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA
UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

● ДО ВИНАЙМУ
кімната в підвалі (бейзменті), досить велика, нова кухня й нове ліжко та всі інші речі. Попри хату іде міський автобус.
Приймемо старшого чоловіка або жінку. Платня за винайм дуже поміркована.
10960 - 95 вулиця
Едмонтон
Тел.: 424-3723

—o—

Совєти мають потужні ракетні бомби

Секретар державної оборони ЗДА М. Лерд заявив в американському сенаті, що СССР випробував недавно нові потужні ракетні бомби СС-11, з яких кожна закінчена трьома атомовими головками. Совети мають тепер таких бомб 700, тобто практично аж 2,100, бо кожна атомова головка, після розриву бомби, летітиме в іншому напрямі. Крім того, СССР має бл. 300 ракетних бомб меншого калібру із одною атомовою головкою, і бл. 100 ще модерніших бомб СС-13. Свою інформацію Лерд подав на підставі звітів американських розвідчих кораблів, що слідкували за зривом советських бомб на морі. СССР вистрілював свої бомби з невиявленої місцевости в південно-центральній частині СССР. Вони летіли 5,750 миль на море, де падали на докладно означені цілі. П'ять советських воєнних корбалів стежило за зривом тих бомб. Поблизу крутився й американський розвідчий корабель, який і зібрав дані про силу та цільність советських бомб.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

Eaton's Hearing Aid Centre

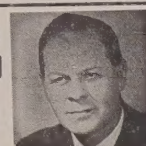

H. M. WENSLEY

● Екзамінує безплатно слух
● Найкращі слухові апарати по найнижчих цінах
● Повна обслуга
Для докладного устійнення пошкоджень вашого слуху зверніться до
MR. H. M. WENSLEY, Eaton's Audiometrist.
ТЕЛ.: 424-0181
Централя слухових апаратів зачинена в понеділок
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

читися стригти була невелика штука і за шість місяців я дістав свій диплом й мав право відчинити голярню.

В будинку Рудика на Джеспер ("Рудиків блок") мав свій "пул-рум" Ясько Рекуш і в нього в розі між вікном та дверима якраз було місце на моє "підприємство". Я купив голярське крісло, машинки, ножиці, бритви та інші голярські причандали й почав голити та стригти людей.

Зразу мені моя нова праця не йшла надто справно, але в короткому часі я набрав потрібної зправи й вивробився на доброго стрижія. До мене приходили стригтися не лише мої знайомі та приятелі, але й багато мені зовсім незнайомих людей, яким мене мої знайомі поручали як доброго стрижія. Я навіть зарабляв незле. За стриження тоді платили по 25 центів і стільки ж само за голення. То не було багато, але все-таки я за день зібрав кільканадцять долярів.

З грішми мені не було надто зле, але мені докучало що іншого. До того "пул-руму" приходили грати в круглі звичайні робітники, неосвічені, часто грубі в поведенні, які грали в кулі, сварилися, як котрийсь з них програв, а притому курили так завзято, що через дим годі було й дихати. В залі не було ніякої вентиляції й свіжий воздух зовсім не доходив. Працювати в тому димі було дуже тяжко й я, після праці, приходив вечером додому зовсім змучений. Деколи ледви доліз до хати. Був змучений не працею а тим гамором та димом, що був у білярдовій залі.

—o—

Чи варто дати 25 мільярдів?

Деякі міністри федерального уряду висунули проект, щоб канадці викуповували уділи в тих канадських компаніях, яких власниками є неканадці. Федеральний уряд має навіть проект закону, на основі якого у всіх канадських компаніях канадці повинні мати 51% всіх уділів. Тепер у пресі і в радіо ведуться пекучі дебати, чи оплатиться канадцям платити 25 мільярдів долярів, бо стільки треба буде заплатити, щоб канадці мали у всіх компаніях 51% майна і стільки ж голосів.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Дещо з діяльности «Укр. Нар. помочі» в Канаді

Установа Українська Народна Поміч відзначувала цього року 55-річчя свойого існування. 8 і 9 травня ц.р. в Пітсбургу, ЗДА, відбулася конвенція тої заслуженої установи. Головним предсідником УНПомочі вибрано п. Володимира Мазура, а головним організатором на Канаду й екзекутивним директором канадської канцелярії затверджено й надалі п. Богдана Криницького.

Звітуючи про свою діяльність, за час від 15 лютого, Б. Криницький сказав, що 1968 р. був переломовим роком у розвитку УНПомочі в Канаді. Того року приєднано в Канаді понад 330 нових членів на загальну суму 339,000 долярів й зібрано більше, як 14,000 дол. річної вкладки.

Завдяки організаційним заходам п. Криницького зорганізовано в різних містах Канади 14 нових відділів УНПомочі. 1 жовтня 1968 р. відкрито в Торонто головну канцелярії УНПомочі на Канаду. В 1969 р. приєднано 391 нових членів та загальну суму 570,000 дол., в тому бл. 200 членві на загальну суму 400,000 дол. приєднав особисто екзекутивний директор п. Б. Криницький.

УНПоміч сьогодні вже поважна установа, яка дає своїм членам повне забезпечення їхніх особистих інтересів та несе моральну й матеріяльну піддержку українському народові в його визвольній боротьбі.

Майже в усіх більших містах Канади існують відділи УНПомочі. В Едмонтоні відділ УНПомочі очолює п. Іван Доросевич, а фінансовим секретарем є п. Петро Дацьків. І. Ш.

ГРЕЦІЯ КУПУЄ ЗБРОЮ

Грецький уряд звернувся до Західної Німеччини та Франції по важку зброю: реактивні бойові літаки та великі танки. Після приходу до влади в Греції військового диктаторського уряду, ЗДА відмовилися продавати грекам якунебудь зброю. Тому грецький уряд купує зброю деінде. За непідтвердженими вістками, Греція вже купила в Франції 50 важких танків.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

....

Ім'я і
нова адреса: ....

....

(Адресу писати по-англійськи)

В Портленді, Орегон, відбувся з'їзд Американського легіону, на якому новим командиром вибрано А. Чамі. Поруч — попередній командир Дж. Петрік.

SAFEWAY

FRESH FRUIT Festival

Come select fresh fruits and vegetables from Safeway's wide variety of produce.

Plums B.C. Prune. Right for canning CASE **$3.09**

Pears B.C. Bartletts. Handi Pack Case EACH **$3.39**

Grapes Thompson Seedless. Green LB. **$0.29**

Celery Canada No. 1. FRESH & CRISP STALKS 2 lbs. **29¢**

Oranges Sunkist Valencias. VITAMIN FILLED. 5 lb. bag **79¢**

Potatoes Local Whites. NEW CROP. 20 lb. bag **89¢**

Prices effective until closing Saturday, September 12, 1970.
We reserve the right to limit quantities.

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED